

சிந்தனை வட்டத்தின் 192 வது வெளியீடு

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் கதைகள்

தொகுப்பு
சுஹைதா-ஏ-கரீம்

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்
கதைகள்

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் கதைகள்

தொகுப்பு

திருமதி சுஹைதா-ஏ-கரீம்

வெளியீடு

வரையறுக்கப்பட்ட சீந்தனை வட்டம்
வெளியீட்டாளர்கள் (தனியார்) கம்பனி,
14 உட்தலைவின்னை மடிக்க,
உட்தலைவின்னை.20802
ஸ்ரீலங்கா.

தொலைபேசி :- 081-2493746 / 081-2493892
தொலைநகல் :- 081-2497246
மின்னஞ்சல் :- puniyame @ sltnet.lk

முதலாம் பதிப்பு	:	07-10-2004
தொகுப்பாசிரியை.	:	சுஹைதா-ஏ- கரீம் பிரதான வீதி மூதூர் 01
பதிப்புரிமை	:	தொகுப்பாசிரியைக்கே
வெளியீடு	:	சிந்தனை வட்டம்
கனனிப்பதிப்பு	:	Zeenath Nawaz T.P 081-2493746 / 2493892
அச்சுப் பதிப்பு	:	Creative Printers No. 03/A. Bahirawakanda Rd, Kandy. T.P 081 - 4472048

தொகுப்பாசிரியையுடனான
தொடர்புகளுக்கு

Mrs. Suhaitha - A- Kareem
48, 42nd Lane
Wellawattha
Colombo -06
T/P - 0112721350

இந்நூல்...

என் தந்தையின் மறைவின் பின்
குடும்பத்தின் சுமைதாங்கி
நிழல் தருமரமாய் நின்று
எங்களை வாஞ்சையுடன் வளர்த்த

என் உம்மம்மா
“மர்ஹூமா
அப்துல் ஸலாம் ஆலீம்
ஆசியத்தும்மா”
அவர்களுக்கு.....

அன்புக் காணிக்கை...

வாழ்த்துரை

எமது பிரதேசத்தில் ஆரம்பகால இலக்கிய கர்த்தாக்களுள் மர்ஹூம் எம். ஐ. எம். மஷ்ஹூர் மௌலவி அவர்களும் ஒருவராவார். 1960 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் இவரின் சிறுகதைகள், கவிதைகள், உருவகக் கதைகள், குட்டிக்கதைகள், நாடகங்கள் என்பன பல பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் இடம் பெற்று இலக்கிய உலகில் பிரபல்யத்துடன் விளங்கியவர். ஆனால் அவரின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் எதுவும் இற்றைவரை நூலுருவம் பெறாமை துரதிர்ஷ்டமே. இந்தக் குறையை இன்று இந்நூல் மூலம் நிறைவு செய்யப்படுவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்வடைகின்றேன்.

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் மௌலவி அவர்களின் இலக்கிய சகாவாக விளங்கிய முதுபெரும் எழுத்தாளர் திரு. வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்கள் இவரின் கையெழுத்துப் பிரதியை பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து அதனை பிற்காலத்தில் நூலுருவாக்கம் செய்ய முயற்சித்த வேளை திரு. வ. அ. அவர்களும் இயற்கையெய்தினார். பின்னர் அதனை நான் பெற்று இதனை எப்படியும் நூலாக்கம் செய்யுமாறு கூறி அவருடைய மகளான ஜனாபா சுஹைதா கரீம் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தேன். அந்த எண்ணம் இன்று எழுத்தாளரும், வெளியீட்டாளருமான கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் அவர்கள் மூலமாக நிறைவேறுவதையிட்டு புளகாங்கிதமடைகின்றேன்.

இந்நூலை வெளியீடு செய்யும் உடத்தலவினின் சிந்தனை வட்டத்திற்கும் அதன் பணிப்பாளர் புன்னியாமீன் அவர்களுக்கும் மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் சார்பாக மனமுவந்த வாழ்த்துக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மூதூர் முகைதீன்

தலைவர்

மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
நொக்ஸ் வீதி,

மூதூர்- 05

2004-10-05

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

04

கதைகள்

பதிப்புரை

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மர்ஹூம் மௌலவி எம்.ஐ.எம். மஷ்ஹூர் அவர்களால் ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்து அறுபதுகளிலும், எழுபதுகளின் ஆரம்பப்பகுதியிலும் எழுதப்பட்ட 52 குறுங்கதைகளைத் தொகுத்து "மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் கதைகள்" எனும் தலைப்பிலான நூலினை சிந்தனை வட்டத்தின் 192வது வெளியீடாக வெளியிடுவது குறித்து மனநிறைவடைகின்றேன்.

எம்.ஐ.எம். மஷ்ஹூர் அவர்கள் 1928-04-09-ம் திகதி முஹம்மது இஸ்மாயில், மதார்பீவி தம்பதியினரின் புதல்வராகப் பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மூதூர் புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் இந்தியா- தஞ்சாவூரில் "அந்நூரும் முகம்மதிய்யு" அரபிக்கல்லூரியிலும் (1953 இல்), வெலிகம மத்ரசதுல் பாரி அரபிக்கல்லூரியிலும் (1958இல்) இவர் "மௌலவி" தராதரப்பத்திரம் பெற்றுள்ளார். படைப்பிலக்கியத்தின் மூலம் சமுதாயத்துக்குப் பணி புரிய வேண்டும் என்ற வேட்கை கொண்டிருந்த இவர் 1957ம் ஆண்டில் மௌலவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுத் தான் வபாத்தாகும் வரை மூதூர் புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் கடமையாற்றியுள்ளார். 1973-01-07ம் திகதி தனது 45வது வயதில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் 'உரை' ஒலிப்பதிவு செய்ய வந்த வேளை மாரடைப்பினால் இறையடி யெய்தினார்.

1960 களிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்துலகில் முனைப்பாக்கம் பெற்று சிறுகதை, நாடகம், குறுங்கதை, உருவகக்கதை, கட்டுரை, உரை நடைச்சித்திரம், விமர்சனம் என இலக்கியத்தின் பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும் தனது பங்களிப்பினை வழங்கிவந்துள்ளார். கிடைக்கும் தகவல்களின் படி 136 குறுங்கதைகளையும், உருவகக் கதைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவரின் ஏனைய துறை சார்ந்த ஆக்கங்களையும் நோக்கும் போது 250 க்கும் 300 க்கும் இடைப்பட்ட ஆக்கங்களை

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

05

கதைகள்

எழுதியிருப்பார் என மதிப்பீடு செய்ய முடியும். இவரின் இத்தகைய ஆக்கங்களில் அதிகமானவை 'சிந்தாமணி' பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளன. அத்துடன் தினபதி, வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு, சுதந்திரன், மலர் (சஞ்சிகை) போன்ற பத்திரிகைகளிலும், இலங்கை வானொலியிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ், அரபு ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்று மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்த இவர் அக்காலகட்டங்களில் பிரபல எழுத்தாளர்களான வ. அ. இராசரத்தினம், அண்ணல், எஸ். பொன்னுத்துரை, இளம்பிறை எம். ஏ. றஹ்மான் போன்றோருடன் இணைந்து இலக்கியப் பணியாற்றியுள்ளார்.

'நவமணி' தேசியப்பத்திரிகையில் வாரந்தோறும் என்னால் எழுதப்பட்டு வரும் "இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு" தொடரில் மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் அவர்களின் குறிப்புக்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி அவருடைய இரண்டாவது மகனும், இலக்கிய ஆர்வலருமாகிய திருமதி 'சுஹைதா கரீம்' விபரங்களுடன் மஷ்ஹூர் அவர்கள் எழுதிய 55 கதைகளின் புகைப்படப்பிரதிகளையும் எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார். அக்கதைகளில் 52 கதைகள் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விபரத்திரட்டின் ஆய்விற்காக வேண்டி மஷ்ஹூர் அவர்களின் 55 கதைகளையும் ஒரே முச்சில் வாசித்துமுடித்தேன். மஷ்ஹூர் அவர்கள் எழுத்துலகில் பிரகாசித்திருந்த காலகட்டமானது எனது பிள்ளைப் பருவமாகும். எனவே அவரின் கதைகளை நான் படித்திருக்க நியாயமில்லை. சோதரி 'சுஹைதா கரீம்' விபரங்களை அனுப்பும் வரை 'மஷ்ஹூர்' எனும் பெயரை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கவும் இல்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளில் இஸ்லாமியதமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும் அவரின் பெயரைக் காணவில்லை.

அப்படியாயின் மஷ்ஹூர் போன்ற திறமையான, சாதனை

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

06

கதைகள்

படைத்த எழுத்தாளர்களின் விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நாம் விட்டிருக்கின்றோம் என்ற ஆதங்கம் என்னுள்ளத்தில் ஊடுருவியது.

எனவே இவரின் குறுங்கதைகளை உடனடியாகப் பதிவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் என் இனிய நண்பரும், நவமணி தேசிய பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான அல்ஹாஜ் எம்.பி.எம்.அஸ்வர் அவர்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். இத்தகைய அவசியப்பாட்டினை உணர்ந்திருந்த அவர் என் தீர்மானத்தை ஆமோதித்தார். எனவே அவரின் ஆசியுரையுடன் இப்புத்தகத்தை வெளியிடுகின்றேன்.

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் அவர்களின் இக்கதைகளை நூலாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இளம்பிறை எம்.ஏ. நு.மான், அமரர் வ.அ. இராசரத்தினம், முதூர் முகைதீன் ஆகியோர் ஏற்கனவே முயன்றபோதும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் அம் முயற்சிகள் கைகூடவில்லை. அன்னார் வபாத்தாகி 32 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் இப்போது இந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்துள்ளது.

மரபுரீதியான ஆக்கங்களையே இலக்கியங்களாக ஏற்றிருக்கும் எமது ஆய்வாளர்களின் பார்வைக்கு இக்கதைகள் எப்படிப்படுமோ யான் அறியேன். 'ஹைக்கூ' வடிவினைக் கவிதை என ஏற்றுக்கொண்டால், இக்குறுங்கதைகளையும் 'கதைகளாக' ஏற்பதில் எந்தவித தவறுமில்லை.

இலக்றோனிக் மீடியாக்கள் வேகமான அபிவிருத்தி கண்டுள்ள இக்கால கட்டத்தில் இலக்கியங்களின் வடிவமும் மாறவேண்டும். சுமார் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னே மஷ்ஹூர் அவர்கள் இதனைச் சிந்தித்தாரோ என்னவோ இக்காலத்துக்குப்பொருத்தமான இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாக இதனை நான் காண்கின்றேன்.

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

07

கதைகள்

நவமணி யில் எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர், கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டினை எழுதத் தொடங்கியதும் முகம் காணாத சோதரர் முதுார் கலைமேகத்தின் தங்கப்பாளத்தை சிந்தனை வட்டத்தின் 178 வது வெளியீடாக (ISBN 955-8913-97-3) 2003 அக்டோபரில் வெளியிட்டேன், அந்தவகையில் இது இரண்டாவது முயற்சி, அதுவும் நான் இதுவரை கண்ணால் காணாத "முதுார்" மண்ணின் தலைமகனொருவரின் புத்தகம் என்பதால் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சிந்தனைவட்டத்தின் ஏனைய வெளியீடுகளுக்குத் தரும் ஆதரவினைப் போல இப்புத்தகத்துக்கும் ஆதரவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

என்றும் அன்புடன்

உங்கள்

கலாபூஷணம் புன்னியாமீன்

(முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர்.)

வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம்
வெளியீட்டாளர்கள் (தகவியர்) கம்பனி
14 உடத்தலவீன்கை மடிக்க,
உடத்தலவீன்கை.20802
ஸ்ரீலங்கா

தொலைபேசி :- 081-2493746 / 081-2493892
தொலை நகல்:- 081-2497246
மின்அஞ்சல் :- puniyame@sltnet.lk

07 -10 - 2004

மர்ணம் மஷ்ணர்

08

கதைகள்

பிரபல மூத்த பத்திரிகையாளரும், எழுத்தாளரும்,
நவமணி தேசிய பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான
அல்ஹாஜ் எம்.பீ.எம். அஸ்ஹர்
அவர்கள்.

அன்புடன் வழங்கிய

ஆசியுரை

படைப்பிலக்கியம் மூலம்
சமுதாயத்துக்குச் சேவைபுரிய முற்பட்ட ஒரு
மௌலவியை கௌரவிக்க சிந்தனை வட்டத்தின்
முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் பீ.எம். புன்னியாமீன்
நடவடிக்கை எடுத்தது வரவேற்கத்தக்கது.

1960களிலிருந்து 1973வரை பதின்மூன்று
வருடங்கள் பிரபல தமிழ் படைப்பிலக்
கியவாதிகளே வியக்கும்விதத்தில் சுமார் 300
ஆக்கங்களைப் படைத்தவர் முதுார் எம்.ஐ.எம்.
மஷ்ணர் மௌலவி.

இந்த ஆக்கங்களில் 136 குறுங்கதைக
ளாகவும் உருவகக்கதைகளாகவும் உள்ளன.
இலங்கையின் பிரபல ஊடகங்களில் இவரது
ஆக்கங்கள் வெளிவந்து பாராட்டுப் பெற்றன.

பிரபல எழுத்தாளர்களான வ.அ.
இராசரத்தினம், எஸ். பொன்னுத்துரை,
அண்ணல், இளம்பிறை எம்.ஏ. ரஹ்மான்
போன்றோருடன் இணைந்து இலக்கியப்
பணியாற்றிய மஷ்ணர் தமிழ்மொழியில்
மட்டுமன்றி அரபு மொழியிலும் பாண்டித்தியம்
பெற்றவர்.

பிரபலம் வாய்ந்த வெளிநாட்டு
குறுங்கதை எழுத்தாளர் கலீல் ஜிப்ரானைப்போல
குட்டிக்கதைகளை எழுத இவரைத் துண்டியவர்

மர்ணம் மஷ்ணர்

09

கதைகள்

வ.அ. இராசரத்தினமே. மஷ்ஹூர் அந்த தூண்டுதலை ஏற்று வியக்கத்தக்க விதத்தில் சிறப்புப் பெற்றார்.

இவரது படைப்புகளை நூலுருவாக்க பலர் விரும்பினர். ஆனால் சாத்தியப் படவில்லை. முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் வரலாற்றை துருவித்துருவி ஆராய்ந்து வரலாற்றுத் தகவல்களை வெளிக் கொணருவதில் தணியாத தாகம் கொண்டுள்ள புன்னியாமீனுக்கு இவர் பற்றிய தகவல் மிகமிகத் தாமதமாகத்தான் கிடைத்தது. அதாவது முன்று தசாப்தங்களுக்கும் பின்னரே அதுவும் மஷ்ஹூர் உயிருடன் இல்லாதபோது கிடைத்தது.

1928 இல் பிறந்த மஷ்ஹூர் 1973இல் மரணமானார். 45 வருடங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்தபோதும் சிறந்த படைப்புகள் மூலம் பலர் மனங்களில் நீங்காத இடம்பெற்றவர் மஷ்ஹூர். எப்படியிருப்பினும் அவரது படைப்புகளால் அதுவும் குட்டிக்கதைகளால் கவரப்பட்ட சிந்தனைவட்ட புன்னியாமீன் சொந்த விருப்பின்பேரில் நூல் ஒன்றை வெளியிடத் துணிந்தார்.

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் சிறந்த எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல, புகழ் பெற்ற மேடைப் பேச்சாளருமாவார். இவரின் வாரிசுகளில் ஒருவர்-இரண்டாவது மகள் சுஹைதா - ஏ.கரீம். எழுத்துத்துறையில் தந்தையைப் பின்பற்றுகிறார். இத்தகையோரின் மறைந்துள்ள ஆக்கங்களை நூலுருவாக்குவது காலத்தின் தேவையும் முஸ்லிம் வரலாற்றுப் பணியுமாகும். கடினமான இப்பணியில் புன்னியாமீன் தீவிரமாக உள்ளார். அவருக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டியது சமுதாய ஆர்வலர்களின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

12 - 10- 2004

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

10

கதைகள்

பீரல எழுத்தாளரும், வெளியீட்டாளருமான

அமர்ர் வ.அ.இராசரத்தினமே

அவர்கள்

நான் அமர்ராசுமான் நான் கைப்பல எழுத்வழங்கிய

மதிப்புரை

காலஞ்சென்ற எம். ஐ. எம். மஷ்ஹூர் மௌலவி அவர்கள் என் இனிய நண்பர். வாசாலகரான மேடைப் பேச்சாளர். எனினும் தனிமையிற் சம்பாஷிக்கையில் மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் எளிமையாகவுமே பேசுவார். பேச்சிலே அவரின் பாண்டித்தியம் தெட்டென்புலப்பும்.

அரபு மொழியிற் சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவரான அவர் கல்ல ஜிப்ரானைப் போலக் குட்டிக்கதைகளை எழுதினால் வெற்றியடைவார் என்று எண்ணிய நான் அவர் சிறுகதைகள் எழுதுவதை விட்டுவிட்டுக் குட்டிக்கதைகள் எழுத வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

அவரும் எழுதினார். ஈழத்தின் பலபத்திரிகைகளிலும் அவரது குட்டிக்கதைகள் வெளிவந்தன. பாராட்டைப் பெற்றார்.

அவரது குறுங்கதைகளைப் புத்தகமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என இளம்பிறை எம். ஏ. ரகுமான் விரும்பினார். ஆனால் அதற்குள் எத்தனையோ நிகழ்வுகள்.

மஷ்ஹூர் அவர்கள் காத்திராப் பிரகாரமாகக் காலமானார். எம்.ஏ. ரஹ்மானும் இந்தியா போய்விட்டார். என்வாழ்விலும் எத்தனையோ மாற்றங்கள்.

ஆயினும் அண்மையில் கவிஞர் முதுார் முகைதீன் அவர்கள், அவரின் குறுங்கதைகள் அடங்கிய 'கொப்பியைக் கொண்டு வந்து இதைப் புத்தகமாக வெளியிடவேண்டும். நீங்கள் மதிப்புரை எழுதித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

நான் அவர் தந்த 'மொணிறற்றர்ஸ் கொப்பியை'ப் படித்தேன். 81 தொடக்கம் 136 வரை இலக்கமிடப்பட்டுள்ள 55 கதைகள் இருந்தன. அதுவும் எனக்கு நன்கு பரிச்சயமான ஆலிமின் கையெழுத்திலேயே.

கொப்பியின் முதல் இரண்டு பக்கங்களும் வெறுமையாக விடப்

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர்

11

கதைகள்

பட்டு மதிப்புரை வ. அ. இராசரத்தினம் என்றொழுதியிருந்தார். அதைக் கண்டபோது என் கண்கள் பனித்தன.

ஆலிம் அவர்கள் எவ்வளவோ எழுதியிருக்கிறார். ஆக இந்த ஐம்பத்தைந்து கதைகள் மட்டுமே கிடைத்தன. முதல் எண்பது கதைகளும் என்ன ஆயிற்றோ தெரியாது. ஆயினும் இருக்கும் இந்த ஐம்பத்தைந்து கதைகளிலேயே அவரின் எழுத்தின் திறமையை உணர்ந்து கொள்ள எந்தவாசகனாலும் முடியும்.

எனது அச்சகத்தை இழந்து. கைஒடிந்த நிலையில் இக்கதைகளைப் பிரசுரிக்க என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தேன். கதைகளையும் யாருக்கும் கொடுத்து விடாமல் நானே வைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஈழத்தில் உருவகக் கதைத் தொகுதியாக எம். ஏ. ரஹ்மானின் 'மரபும்' இன்னும் பல தொகுதிகளும் வெளிவந்துள்ளன. இதனை விட எஸ். பொ. கீதைக்கதைகள் உடன் இன்னும் பல குட்டிக்கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். நானும் சில எழுதியுள்ளேன். அந்த வரிசையில் மஷ்ஹூர் ஆலிம் அவர்களின் இக்குறுங்கதைகளும் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் தனக்கென ஒருதனியிடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

வணக்கம்

அன்புடன்

வ. ச. இராசரத்தினம்

திரிகூடம்

முதூர்

26-09-1992

தொகுப்பாசிரியையின்

இதயத்திலிருந்து....

காலம் சென்ற எனது தந்தை மர்ஹூம் எம்.ஐ.எம். மஷ்ஹூர் மௌலவி அவர்கள் வாழும் காலத்தில் நான் சிறுமியாக இருந்தேன். அவர் மரணித்த பின்பு தான் அவரது புகழ், பெருமை எனக்குத் தெரியவந்தது. அந்த நேரத்தில் கூட என்னால் எதையும் சிந்திக்கவோ செயற்படவோ முடியவில்லை.

சிறிது காலம் சென்ற பின்பு என் தந்தையின் புத்தகங்கள் அடங்கிய பெட்டகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் உந்தப்பட்டு அதைப்பார்த்த போது அவரின் ஆக்கங்கள் பிரசுரமான பல பத்திரிகை களைப் பார்த்தேன். அவற்றுள் சில கிழிந்துவிடும் நிலையில் இருந்தன. 'என் தந்தை கூட அவைகளை நூலாருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்' என்று என்னால் எண்ணத் தோன்று கின்றது.

அதேநேரம் என் தந்தையின் கையெழுத்தில் எழுதப்பட்ட குட்டிக்கதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்று வ.ச. இராசரத்தினம் ஐயாவிடம் இருப்பதை அறிந்தேன். வ.அ. ஐயா அவர்கள் அதனை நூலாருவாக்க முற்பட்டாலும் அன்று அது சாத்தியப் படவில்லை. வ.அ. எம்மை விட்டு நிரந்தரமாகப் பிரியுமுன்பு அத்தொகுப்பை சோதரர் முதூர் முறைதீன் அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். முதூர் முறைதீன் அவர்களும் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும் கூட அதுவும்

மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் கதைகள்

சாத்தியப்படவில்லை. பின்பு அக்கையெழுத்துத் தொகுப்பை நான் பெற்றுக் கொண்டேன். ஆரம்பகட்டத்தில் இதனைத் தொகுப்பாக வெளியிட வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்டிருந்த அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள என் தந்தையின் கதைகள் அனைத்தும் போல குட்டிக்கதைகளே. இன்றைய கால கட்டத்தில் அனேகமாக எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள் போன்றவையே அதிகமாக எழுதுகின்றனர். குட்டிக்கதைகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. இப்போதைய கதைகளுடன் ஒப்புநோக்கும் போது இத்தொகுதியில் இடம்பெறும் கதைகள் எனக்கு வித்தியாசமாகவே பட்டன. அதே நேரம் பிடித்திருந்தன.

ஏனைய வாசகர்களும் இதனை வாசிக்க வேண்டும். என் மறைந்த தந்தை வாழ்ந்ததை நினைவு கூர வேண்டும். என்ற நோக்கில் இத் தொகுப்பினை உங்கள் கரங்களில் தவழவிடுகின்றேன். என் அன்புக் கணவரின் ஆக்கமும், ஊக்கமும் இத்தொகுப்பு வெளிவர எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்ததையிட்டும் பெருமிதமடைகின்றேன்.

இத்தொகுப்பினை நூலுருவாக்க முன் வந்த சிந்தனை வட்டம் பணிப்பாளர் கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் அவர்களுக்கு என் மானசீகமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மிக்க நன்றி
திருமதி சுஹைதா எ. கரீம்

(தொகுப்பாசிரியை)

பிரதான வீதி

மூதூர் 01

07 - 10 - 2004

தொகுப்பு
சுஹைதா - ஏ - கரீம்

1. மனைவி

சூதாட்டத்திற்குப் பணம் இல்லாத கவலையால் தலையில் கை வைத்த வண்ணம் திண்ணையில் குந்திக் கொண்டிருந்தான் ஒருவன்.

அவனது நிலையைப் பார்த்து எரிச்சல் பட்ட மனைவி “சம்பாத்தியத்தையெல்லாம் சூதில் நாசமாக்கி விடுகிறீர்களே. நாளும் பொழுதும் நானும் பிள்ளைகளும் பட்டினியால் வாடுகின்றோமே; எங்களைக் கொல்லப் போகின்றீர்களா?” என்று அழுத கண்ணும், சிந்திய மூக்குமாகக் கேட்டாள்

“நான் சூதாடப் போவது என் சுய நலத்துக்காக என்று எண்ணிக் கொண்டாயா? உன் அழகுக்கு மேலும் மெருகு கொடுக்க உன்னைப் பொன்னால் அலங்கரிக்கலாம் என்று பார்க்கின்றேன்; ஆனால் என் பொல்லாத காலம் இப்படி இருக்கிறது. என்றைக்குமா இப்படி இருக்கும்.? என்று அலுத்துக் கொண்டான் கணவன்.

கண்களை முந்தானையால் துடைத்துக் கொண்ட மனைவி “எல்லாநேரமும் ஒரேமாதிரியாக இருக்குமா? இந்தாருங்கள் இந்த உண்டியலை உடைத்து அதில் உள்ள சில்லறையை எடுத்துக் கொண்டு போய்ப் பாருங்கள்” என்று மிக இரக்கத்தோடு கூறினாள்.

உண்டியலை உடைத்துப் பாராமலே வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான் கணவன்.

26 -03 -69 சிந்தாமணி

மர்ஜூம் மஷ்ஹூர்

16

கதைகள்

2. முள்

ஒருவனின் காலில் முள் தைத்து விட்டது. ‘ஆ’ என்று கத்திய வண்ணம் காலில் இருந்த முள்ளைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டுச் சொன்னான் “கண் கெட்ட முள் குத்திய இடம் என்னமாய் ‘சறுசறு’ என்று கடுக்கிறதே” என்று.

அதற்கு முள் சொன்னது ‘நான் கண்ணற்ற கபோதி என்பது மெய்தான். நீ கண்ணிருந்தும் கபோதியாய் இருக்கின்றாயே. உன்னையல்லவா நீ நொந்து கொள்ள வேண்டும். தன்னைத்தானே உணராதவன் பிறரைத் திட்டுவதில் தான் சுகங்காண வேண்டும் போலும்”

26 -03 -69 சிந்தாமணி

3. வெள்ளுவன்

பைத்தியகாரன் ஒருவன் கடலிற்குளிப்பதும், வெயிலிற் காய்வதுமாக நெடுநேரம் நாடகமாடிக் கொண்டிருந்தான். செல்வந்தன் ஒருவன் அவனைப் பார்த்தான். “ஐயகோ! நம்தலையில் தண்ணீர் பட்டதும் உடனுக்குடன் உலர்த்திக்கொள்ளா விட்டால் தடிமனென்றும், தலையிடி என்றும் வாட்டி வதைக்கிறது. வெயிலிற்காய்ந்து விட்டாலோ மாதக்கணக்கில் கிடையாகக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது.” என்று நினைத்தவனாக “டேய்! உன் உடம்பு என்னத்திற்காகும். ஜன்னிபிடித்து படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தாயானால் உன்னை யார் கவனிப்பார்கள்” என்று கேட்டான்.

பைத்தியகாரன் செல்வந்தனைப் பார்த்தான். “என்ன சொன்னீர்? நீர் மனிதன். நான் உம்மை விட ஒரு படி உயர்ந்தவன். இந்த பஞ்சபூதங்கள் எனக்கு அஞ்சி வழிப்படுமே தவிர என்னை மிஞ்சி விட முடியாது” என்று சொல்லிவிட்டுக் கடலில் முழுகிக் கொண்டிருந்தான்.

29 -04 -69 சிந்தாமணி

மர்ஜூம் மஷ்ஹூர்

17

கதைகள்

4. இருப்பிடம்

“நான் இந்த ஆகாயமெல்லாம் சுற்றி மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். இறைவனை அங்கு காணவில்லையே” என்று சந்திரமண்டலத்திற்குச் சென்று திரும்பிய ஒருவன் கூறினான்.

“அப்படியா நான் உமது கூற்றை நம்புகின்றேன்” என்று சொன்னான் மதவாதி ஒருவன்.

“அம்மட்டல்ல, சந்திரமண்டலத்திலும் இறங்கி பல நாட்களாக நாயாக அலைந்தேன். அங்கும் உனது இறைவன் எனது பார்வையில் தட்டுப்படவில்லையே” என்று சொன்னான் வான சஞ்சாரி.

“அதையும் நான் நன்கு அறிந்து விசுவாசம் கொள்கிறேன்” என்றான் மதவாதி.

“அப்படிவா என் வழிக்கு” என்று சொன்ன வானசஞ்சாரி மதவாதியைக் கட்டித் தழுவினான்.

மதவாதி அவனுடைய பிடியை உதறி விட்டு “உன் வழிக்கு வந்துவிட்டேனா? ஆகாயத்திலோ அல்லது சந்திர மண்டலத்திலோ இறைவன் குந்திக்கொண்டு காரியம் பார்க்கிறான் என்று யார் விசுவாசம் கொண்டவன்?” என்று கேட்டான்.

பதில் கூறத் தடுமாறிய வானசஞ்சாரி ஆகாயத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

09 -04 -69 சிந்தாமணி

5. கண்கெட்டவன்.

“மனிதர்களையும் கொடிய விஷ ஜந்துக்களையும் படைத்தவன் கருணையுள்ள இறைவன் என்று கற்பனை பண்ணுகின்றார்களே! என்னைப் பொருத்த அளவில் அவன் கருணை உள்ளவன் அல்லன். கண் கெட்டவன்” இவ்வாறு எல்லாம் பிதற்றித்திருந்த ஒருவன் நோய் வாய்ப்பட்டான். அவனைப் பரிசோதித்த வைத்தியர் உறிஞ்சியில் ஊசி மருந்தை இழுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

நோயாளி அவரிடம் கேட்டான் “ஐயா! இந்த மருந்து எதிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றது?” ஆண்டவன் மீது விசுவாசம் உள்ள வைத்தியர் சொன்னார் “ஆண்டவன் எவ்வளவு கருணை உள்ளவன். கொடிய விஷ ஜந்துவான பாம்பின் விஷத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டதே இம்மருந்து.” “அப்படியா?” என்று தன்னை மறந்து புலம்பிய நோயாளி தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான் “கண்கெட்டவன் கடவுளல்ல, நானேதான்”

09 -04 -69 சிந்தாமணி

6. கிளி

கூண்டிலிருந்த கிளியிடம் சிட்டுக்கொடுவி கேட்டது “நீயும் மனுஷர் மாதிரிப் பேசக் கற்றுக்கொண்டாயே நீயும் இனி மனித இனம் தானே!”

“இந்த மனிதர்களுடன் என்னையும் ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றாயா? அவர்கள் எவ்வளவு உயர்ந்தவர்களாய் இருந்தாலும் அந்த இனத் தார்களுடன் சேர்ந்து கொள்ள எனக்கு விருப்பமில்லை. ” என்று சொன்னது கிளி. “அட பைத்தியமே அவர்களுடன் இணைவதற்கு தவம் கிடந்தாலும் கிடைக்காதல்லவா? நீ பாக்கியவான்” என்று சொன்னது சிட்டு. “அவர்களுடன் சேர்ந்து அபாக்கியவாளனாகக் கூடாது என்று தவமிருக்கின்றேன். ஏனென்றால், அவர்கள் அடிக்கடி நாளைப் புரட்டி இரண்டு விதமாகப் பேசுவார்கள். எனக்கு அப்படிப் பேச வராது” என்று சொன்னது கிளி. 24 -04 -69 சிந்தாமணி

7. போதனை

சமயச் சொற்பொழிவு கேட்டுவிட்டு வந்த கணவனிடம் மனைவி கேட்டாள் “பிரசங்கியார் என்ன பிரசங்கித்தார்” என்று

“அடுக்கு மொழியில் அள்ளி இறைத்து விட்டார் பார்” என்று சொன்னான் கணவன்.

“அதைக் கேட்கவில்லை என்ன சொன்னார்? என்று கேட்கிறேனாக்கும்” என்று கேட்டாள் மனைவி.

“அப்பப்பா சிரிப்பூட்டும் எத்தனையோ கதைகள் சொன்னார். அவைகளைக் கேட்டவர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்; நானும் உனக்குச் சிலதைச் சொல்கிறேன் கேளேன்” என்று சொன்ன கணவன் ‘ஒரு ஊரிலே....’ என்று சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

“எனக்குக் கதையும் வேணாம். கிதையும் வேணாம்; மணிமணியாகச் சில போதனைகள் சொல்லியிருப்பாரே அதைச் சொல்லுங்கள் என்கிறேன்” என்று கேட்டுக்கொண்டாள் மனைவி.

“அதையாரடி கேட்பது; அதைக் கேட்டால் அதன் படி ஒழுகவேண்டுமல்லவா?” என்று கத்தினான் கணவன்.

24 -04 -69 சிந்தாமணி

8. ஆசை

வயோதிபத் தம்பதிகள் இருவர் முதன் முதலாகச் சினிமாவுக்குச் சென்றிருந்தனர். “இளவட்டங்களின் நெருக்கமான காதல் காட்சியைத் திரையில் பார்த்த கிழவி கண்களை மூடிக்கொண்டு கணவனிடம் சொன்னாள் “சீ இந்தச் சிறிகுகள் இவ்வளவு சனங்களுக்கும் மத்தியில் மிருகங்கள் மாதிரி அசிங்கமாக நடக்குதுகள் வெக்கம் இல்லாம வாங்க போவம்”

“அந்தக் காலத்திலே தான் மனிசன் வேறு மிருகம் வேறு என்று பிரிச்சு வச்சான்கள்; இந்தக் காலத்திலே உயிரினங்கள் எல்லாம் ஒரேசாதி எண்டு சொல்லி அதைப் பின்படுத்துறான்கள், நாமும் இந்தக்காலத்திலே இளவட்டமாக இருந்தால் இப்படித்தான் நடந்து கொள்வோம்; எழுபது வருடங்களுக்கு முந்திப் பிறந்து விட்டேனே என்று எனக்கு மிச்சம் கவலையாகத்தான் இருக்கிறது” என்று சொல்லி பெருமூச்சுவிட்டான் கணவன்.

24 -04 -69 சிந்தாமணி

09. அல்லஸ் ஒன்ஸ்

வயது வந்தவர்களுக்கான சினிமாப் படம் காட்டும் தியேட்டருக்கு முன்னால் சனங்கள் முண்டிபாடித்துக் கொண்டு நின்றனர்.

நிரையில் நின்ற சிறுவன் ஒருவனுக்கு அனுமதிச் சீட்டுக் கொடுக்க மறுக்கவே சிறுவன் ஆத்திரத்தோடு “வயது வந்தவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள், அவர்களுக்கு அப்பம் என்றால் பிட்டுக் காட்ட வேண்டியதில்லை; எதிர் காலத்தில் வயது வந்தவர்களாக ஆகும் நாங்கள் அல்லவா அதைப்பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், வேண்டுமானால் முழு டிக்கற் ஒன்றுதா! ” என்று அவன் முன் காசை எறிந்தான்.

23 -05 -69 சிந்தாமணி

10. சரணாலயம்.

அடிக்கடி சிறைச்சாலைக்குப் போவதும், வருவதாகவும் இருந்த ஒருவனிடம் சிறைக் காவலாளி கேட்டான் “ நீ ஏன் அடிக்கடி குற்றம் செய்து சிறை வருகின்றாய்? நல்வாழ்வு வாழப் பிரியமில்லையா?” என்று.

“நல்லவனாய் வாழ யாருக்குத்தான் பிரியமிருக்காது. ஆனால் சந்தர்ப்பமும், சூழ்நிலையும் அதற்கு அமைவாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?” என்றான் கைதி.

“சந்தர்ப்பத்தையும், சூழ்நிலையையும் நாம்தான் ஆக்கிக் கொள் கின்றோமே தவிர அது தானாகவே வந்து நம்மில் ஒட்டிக்கொள் வதில்லையே” என்று சொன்னான் காவலாளி.

“மெய்தான் பாருங்கள் தோலின் நிறத்தில் மயங்கி காதல் கொண்டு ஒருத்தியைக் கட்டி மணம் செய்து கொண்டேன், அதனால் தான் நான் அடிக்கடி விருந்தாளியாக இங்கு வர வேண்டியிருக்கின்றது” என்று கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டான் கைதி.

“அவளைத் தொலைத்துவிட்டு வேறொன்று பார்ப்பது தானே” என்று ஆலோசனை கூறினான் காவலாளி.

“உன்னைக் கைவிடமாட்டேன் என்று ஆண்டவன் மீது ஆணையிட்டல்லவா அவளைக் கைப்பிடித்து விட்டேன். அவளை விட்டும் விடாமலும் இருப்பதற்காக அவகாசம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் குற்றவாளியாக நடித்து இங்குவந்து ஆறுதல் பெறுகின்றேன். அவளைத் தொலைத்துவிட்டு ஒளிந்து கொள்வதற்கு ஆண்டவன் இல்லாத இடம் ஒன்று இருந்தால் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்” என்று ஆலோசனை கேட்டான் அந்த அப்பாவிக்கைதி.

08 -05 -68 சிந்தாமணி

11. பலம்

மகாவலி கங்கையின் கிளை நதி கடலோடு சங்கமமாகிக் கொண்டிருந்தது.

கடலுக்கு அளவற்றகோபம் “உலகத்தில் மூன்று பங்கைவிழுங்கி ஏப்பம் விட்டுக்கொண்டிருக்கும் என்னோடு கங்கை இரண்டறக் கலப்பதா? என்மேனியில் குருவிச்சைபோல் படர்ந்து என்னை அசிங்கமாக்குவதா?” என்று கறுவிய வண்ணம் வாடைக்காற்றைத் துணையாகக் கொண்டு அலைகளை மலைகளாக எழுப்பி பயங்கரச் சத்தத்தோடு மோதித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது.

அது தன் பலங்கொண்ட மட்டும் மோதினாலும் கங்கை நீர் கடலுக்கு மேல் மிதந்து கொண்டிருந்ததே தவிர அதை அமுக்கி ஆழ்த்திவிட ஆழியால் முடியவில்லை.

கடல் களைத்து ஓய்ந்த பருவத்தில் கங்கை கேட்டது “வெகு நேரமாகச் சீறிச்சினந்து துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்த நீ ஏன் இப்பொழுது அடங்கிவிட்டாய்” என்று

“நான் உன்னை ஆழ்த்தி மேம்படலாம் என்று துணிந்தேன், என்னால் தற்போது முடியவில்லை. இருந்த போதிலும், சற்று நேரம் இளைப்பாறிய பின் இதில் துணிந்து நிச்சயம் வெற்றி பெறுவேன்” என்று சொன்னது கடல்.

“நீ உருவத்தில் பெரிதாகவும் பலங்கொண்டவனாக இருந்தாலும் நன்னீராகிய என்னை ஆழ்த்தி என்மேற் சவாரி செய்து கொள்ள மாட்டாய். மேன்மக்கள் எப்பொழுதும் மேன்மக்கள்தான். அவர்களை யாராலும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பணிய வைத்து விட முடியாது என்று சொன்னது. மகாவலி.

16 -05 -69 சிந்தாமணி

12. வீளக்கம்.

தோட்டத்தில் தந்தையோடு உலாவிக்கொண்டிருந்த மகன். வேலியின் பக்கம் சுட்டிக்காட்டி “தந்தையே! அதோ அந்தப் பிராணியைப் பாருங்கள்! அது தன் நிறத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொள்வதின் அற்புதந்தான் என்ன? அதன் பெயர் தான் என்னவோ?” என்று கேட்டான். மகன் சுட்டிக்காட்டிய திசையில் பார்வையைப் படர விட்ட தந்தை நகைத்துக் கொண்டு “இதற்குமுன் இதை நீ பார்த்ததில்லையா? இதன் பெயர் பச்சோந்தி” என்று சொன்னார்.

“என்ன அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? இப்பெயரால் சிலமனிதர்கள் அழைக்கப்படுவதை நான் கேட்டிருக்கின்றேன். மனிதர்களுக்கும் இப் பிராணிக்கும் என்ன ஒற்றுமை? “என்று கேட்டான் மகன். “சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவிதமாகத் தங்களை மாற்றி அதற்கேற்ற விதமாக நடத்துக் கொள்கின்றார்களே. அவர்களுக்குத் தான் அப்பெயர் வழங்குகின்றது” என்று விளக்கினார் தந்தை.

16 -05 -69 சிந்தாமணி

13. முற்றுந் தீருந்து,...

பட்டினத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த தனயனுக்கு தந்தை எழுதினான் “மகனே! வறுமையில் செம்மை காண். கல்வியிலே கண்ணாயிரு; வெளிக் கவர்ச்சியில் மயங்கிவிடாதே.”

அதற்குப் பதிலாக மகன் எழுதினான் “தந்தையே செல்வமிருப்பினும் இங்கு செம்மைகாணேன். முற்றுந்துறந்த முனிவர்கள் யாரினால் தங்கள் தவத்தை இழந்தனரோ அவர்களெல்லாம் முற்றுந் திறந்தவர்களாகத் தெருவிலே அடையும் போது கல்வியிலே கண்ணாயிருக்க நான் எம்மாத்திரம்.?”

23 -05 -69 சிந்தாமணி

14. நரகம்

ஒரு பாடசாலைக்கு சமயப் பெரியார் ஒருவர் சென்று மாணவர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவரின் அறிவுரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மாணவர்களில் ஒருவன், “நரகம் என்பது கொடிய அக்கினி என்று சொல்லப்படுகின்றது; ஆனால் அதில் போடப்படும் மக்கள் எரிந்துவிட மாட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது; ஒன்றுக்கொன்று இது முரண்பாடாக இருக்கிறதே” என்று கேட்டான்.

கூட்டத்தில் இலேசான சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அமைதியை நிலவச் செய்வதற்காக அப்பெரியார் கேள்வி கேட்ட மாணவனிடம் பின்வருமாறு கேட்டார்.

“சூரியன் ஒரு அக்கினிக்கோளமல்லவா?”

“ஆம் என்றான் மாணவன்.

“சூரியன் அக்கினிக் கோளமாயிருந்தும் அதன் கதிர்கள் நம்மில் பட்டபோதிலும் நம்மை எரித்து விடவில்லை அல்லவா?” என்றார் பெரியார்.

“ஆம்” என்று சொன்னான் மாணவன்.

“அப்படித்தான் சூரியன் நம்மை எரிக்காது விட்டாலும், அதன் வெப்பத்தை தாங்க இயலாது. அதேபோல நரகம் நம்மை எரித்து விடாது; ஆனால் அதன் வெப்பத்தைத் தாங்கவும் முடியாது” இவ்வாறு விளக்கினார் பெரியார்.

23 -05 -69 சிந்தாமணி

15. பருவத்துப் பயிர்

தர்மவாளான செல்வந்தன் ஒருவனும் ஈயாத உலோபி ஒருவனும் கிராம சபைத் தேர்தலுக்காக ஒரு வட்டாரத்தில் போட்டி போட்டனர். தர்மசீமான் தேர்தலில் வெற்றிகிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு வாக்காளரை அணுகிக் கொண்டு இருந்தான்.

வைத்தியசாலை, பொதுக்கிணறு, வணக்கஸ்தலங்கள் முதலியவற்றிற்கு அவன் அள்ளி இறைத்தவை அளவிட முடியாதிருந்த படியினால் அவன் வரும் போதெல்லாம் வாக்காளர்கள் கைலாகு கொடுத்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர். உலோபி நம்பிக்கை இழந்தாலும் சாதூர்யமாகக் காரியத்தை நடத்த தக்க வழிகளைக் கையாண்டு கொண்டிருந்தான். தேர்தல் என்றால் ஒருவகைச் சூழ்ச்சிதானே.

நாளை தேர்தல்.

தர்மசீமான் வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு அன்றைய இரவு ஹாய்யாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

உலோபியோ 'கண்துஞ்சார் கருமமே கண்ணாயினார்' என்ற படி வாக்காளப் பெருங்குடிமக்களின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு சூரியன் உதிக்கமுன்னர் மகிழ்ச்சியுடன் வீடு சேர்ந்தான்.

தேர்தல் முடிந்தது; ஆதரவாளர்கள் மாலைகள், வெடிகள் சகிதம் முடிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். உலோபி வெற்றிபெற்றதாக தேர்தல் அதிகாரி அறிவித்ததும் மாலைகள் அவன் கழுத்தில் விழுந்தன. வெடிகள் 'படார், படார், என முழங்கின.

தர்மசீமான் தலையைத் தொங்கப் போட்டவனாக பக்கத்தில் நின்றவனிடம் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு சொன்னான் "அவன் பருவத்தே பயிர் செய்து நல்ல மகசூலைப் பெற்றுக் கொண்டான். மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளை உணர்ந்து கொண்டு நடப்பதுதான் சாலச்சிறப்பு" என்று

23 -05 -69 சிந்தாமணி

16. பாஷன்

பறட்டையொன்று கடற்கரையில் உலாவிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த கோதையும், குழலும், குஞ்சியும், குடுமியும் வியப்பால் கண்களை அகல விரித்தன. "காகக் கூட்டைப்போல இருந்தாலும் என்ன கவர்ச்சியாக இருக்கிறது பார்" என்றது கோதை

"எண்ணை இல்லாது விட்டாலும் மஸ்லின் பசையால் அப்பியது போல அழுத்தமாய் இருக்கிறது" என்றது குழல்.

"நாமும் அப்படிச் செய்து கொள்வோமா?" என்று சொன்ன குடுமி. தன்னைக் குழப்பிக் கொண்டது.

அதைப் பின்பற்றிய மற்றவைகளும் புதுப்பாஷனைப் பின்பற்றிய பெருமையில் குதிநடை போட்ட வண்ணம் சென்று கொண்டிருந்தன.

23 -05 -69 சிந்தாமணி

17. விமர்சகன்

நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வந்த விமர்சகர்களில் ஒருவர் தன் விமர்சனத்திலே...."இந்தநூல் மிக அற்புதமானது, அழகானது; நேரத்தியானது; அலுப்புச் சலிப்பின்றி வைத்தகண் எடுக்காது இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்" என்று விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தவிமர்சனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவன், பக்கத்தில் இருந்தவனிடம் "இந்த விமர்சகர் இந்த நூலிலே எதைப்பற்றி விமர்சிக்கின்றார். எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லையே" என்று கேட்டான். "இந்த நூலில் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று அபிப்பிராயப் படுகிறார் போலும். அதனால் நூலின் அட்டைப் படத்தை விமர்சிக்கின்றார் என்று எண்ணுகின்றேன்" என்று பதிலளித்தான் விமர்சகனுக்கு விமர்சகன்.

23 -05 -69 சிந்தாமணி

18. யதார்த்தம்.

கவிஞன் ஒருவன் திருமணம் செய்து கொண்டான்; அன்றிரவு தன் மனைவியை அணைத்துக் கொண்டே “உன்முகம் சந்திர பிம்பம்; கூந்தலோ கருநாகம்; கண்கள் கருவண்டை நிகர்த்தவை...” என்று வர்ணித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கணவன் இப்படியே புகழ் மொழி பேசப்பேச அவள் கண்கள் குளமாகித் ததும்பின.

“பொற்சிலையே! இன்பமயமான இன்றைய இரவினிற் கண்ணீர் கங்கையாகப் பெருகலாமா?” என்று அனுதாபத்தோடு கேட்டுத்தழுவினான் கவிஞன்.

கணவனின் மார்பின் மீது முகம் புதைத்துக் கொண்ட அப்பேதைப் பெண்விம்மிக் கொண்டே “என் பொலிவுற்ற வதனத்தில் என்ன களங்கத்தைக் கண்டீர்கள்! நெளிந்த எனது கூந்தலில் எங்கே விஷமிருக்கிறது? கருமையான கண்களைக் குறித்து வண்டெனக் கூற அவ்வளவு அருவருப்பா? போதாக்குறைக்கு அசைந்தாடும் என்னை பொற்சிலையே என்கிறீர்கள்; பனிநீர்த்துளியான என் கண்ணீர் தூசுந்துரும்பும் மிதந்துவரும் கங்கையோ?” என்று அழுது கூறினாள்.

“ஆகா! ஆகா! என்று வியந்த புலவன் நீயல்லவோ என் அருந்துணைவி; கவிதைக்கருவூலம்; என் புதுக்கவிதைக்கு கருவொன்று கண்டுபிடித்துவிட்டேன்” என்று தன்னையும் மறந்து பரவசமானான் கவிஞன்.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

19. விளக்கும் திரியும்.

பரத்தையிடம் தன் திரண்ட சொத்தையெல்லாம் அர்ப்பணித்த ஒருவன், அன்றொரு நாள் அவள் வீட்டிற்குச் சென்று யாசகனைப் போலக் கெஞ்சினான்.

அவனையும் அவனது செல்வத்தையும் உறிஞ்சித் தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட அவள், அவனை வாசற்படியருகே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு “விளக்கும், திரியும் இருந்து என்ன பயன்? நெய் ஊற்றாவிட்டால் ஒளிவருமா?” என்று கேட்டுவிட்டு, முகத்தில் அறைந்தாற் போல கதவைப் படி ரெனச் சாத்தினாள்.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

20. பரிசு

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் திருமணத்தின் போது, அனேக வாழ்த்துத் தந்திகளும், பரில்களும் வந்து குவிந்தன. மக்களிடையே தனக்குள்ள செல்வாக்கை மனைவியிடம் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்ட அவர், பரிசில்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

பரிசுப் பொருள்களில் பெரிதாக இருந்த ஒரு பெட்டியைத் திறக்க அதில் புத்தம் புதிய யாழ் ஒன்று மினுமினுத்துக் கொண்டிருந்தது. இதைக்கண்டு தன் மனைவியின் கன்னத்தைச் செல்லமாகக் கிள்ளி மகிழ்ந்த அவர் யாழின் அடிப்பாகத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருந்த வாசகத்தைக் கண்ணுற்றார்.

“குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள் மழலைச் சொற்கேளாதவர்”

என அதிற் கண்டிருந்தது.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

21. காரணம்

ஜனங்கள் நெருக்கமாக நிறைந்திருந்த பஸ்ஸினுள் குடுகுடு கிழவி ஒருத்தி ஏறினாள். அவள் அமர்வதற்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு பிரயாணியினதும் முகத்தை ஏக்கத்துடன் பார்த்தாள்.

கிழவி ஒருத்தி இருப்பதற்கு இடமின்றி அந்திரப்படுகிறாளே என்று யாருமே காட்டிக்கொள்ளாது ஏதோ பராக்கில் இருப்பதாக நடித்துக் கொண்டனர் அவர்கள்.

பஸ்புறப்பட்டது; அடுத்த தரிப்புநிலையத்தில் நின்றது; வாலைக் குமரி ஒருத்தி ஏறினாள்.

முன் ஆசனத்தில் இருந்த வாலிபன் ஒருவன் அவளுக்காக ஆசனம் கொடுத்து விட்டு எழுந்து நின்றான்.

கிழவியைப் போல வெளவாலாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பிரயாணி ஒருவன், எரிச்சலோடு வாலிபனிடம் கேட்டான் “இந்தக்கிழவிக்கு இடம் கொடுக்காது, குமரிக்கு இடம் கொடுத்திருக்கின்றாயே நீ ஒரு மனிதனா?” என்று

“நான் மனிதத்தன்மையோடு தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றேன்; கிழவி வாழ்ந்து கெட்டவள்; அனுபவித்தவள்; வாலைக்குமரி வாழவேண்டிய வயதல்லவா? அவள்பக்குவமாக இருக்கத் தான் வேண்டும்” என்றான் தனது ஆசனத்தைக் கொடுத்த அந்த வாலிபன்.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

22. உபதேசம்

தலைக்குப் பூசும் தைலம் விற்கும் வியாபாரி ஒருவன் கடைத்தெருவில் ஜனங்கள் கூடி நின்ற இடத்தில் தைலப்போத்தல் களைப் பரப்பி வைத்துக்கொண்டு எண்ணெய்யின் மகிமையை விளக்கினான்.

கூட்டத்தில் நின்ற குறும்புக்காரப் பையன் ஒருவன் கேட்டான் “இத்தலைத்தை வைத்துக்கொண்டதால் தானோ உம்தலை சூரியன் பிரதிபலிக்கக் கூடிய விதமாக கண்ணாடிபோல் வழுவழுப்பாக இருக்கிறது” என்று.

கூட்டத்தில் நின்றவர்கள் ‘கொல்’ என்று சிரிக்க வயல் நிலம் செதுக்கி விட்டாற் போலிருந்த தலையின் ஓர் மயிர்களை விரல்களினால் நீவிவிட்ட வியாபாரி “நான் இங்கு விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது இத்தலைத்தையேயன்றி என் பரம்பரையைப் பற்றி அல்ல” என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் தலைத்தைப்பற்றி பாட்டிலும், உரையிலும் விளம்பரம் செய்து கொண்டே இருந்தான்.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

23. அடக்கம்

விவாகரத்து வழக்கொன்றில் நீதிபதி பெண்ணைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கேட்டார். “நீ உன் கணவனுக்கு அடங்கி நடப்பதில்லை என்பது உண்மைதானா?” “ஆம்பிரபு” என்றால் துணிவுடன் “ஏன்” என்று கேட்டார் நீதிபதி அதிசயத்துடன்.

“நான் விலை கொடுத்தல்லவா அவரை வாங்கி இருக்கின்றேன்; அவர்தானே எனக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும்” என்று கூறினாள் அவள்.

14 -06 -69 சிந்தாமணி

24. வாஷுக்குப் போவதெங்கே

தம்பதிகளான குரங்குகளிரண்டு, குட்டிகளைக் கிளையில் தாவி விளையாடச் சொல்லிவிட்டு, பேன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

பேச்சவாக்கில் பெண்குரங்கு கேட்டது “மெய்தானா அத்தான் மனிதர்கள் நம்மில் இருந்தும் பிறந்தவர்களாம்” என்று.

“சும்மாபோடி உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா என்ன?” என்று அதட்டியது ஆண்குரங்கு.

“என்ன அத்தான் கோபிக்கிறீர்கள்; சிலமனிதர்கள் அப்படித்தானே பேசிக் கொள்கிறார்கள்; நம்மையும். அவர்களையும் பார்க்கும் போது எனக்கும் சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது” என்று சொன்னது பெண்குரங்கு.

“என் கோபத்தைக் கிளறாமல் சும்மா கிட; மனிதர்கள் ஆசைமிக் கவர்கள். எதிலும் தங்களுக்குப் பங்கிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டால். அவர்களுக்குப் பத்தியப்படாது; நான் சொல்கிறேன் கேள்; மனிதர்கள் வால்வைத்துக் கொண்டாலும் நம்மைப் போல கிளைக்குக் கிளை தாவப் பழகிக் கொள்ளமாட்டார்கள்” இப்படி இறுமாப்போடு சொன்னது ஆண்குரங்கு

29 -06 -69 சிந்தாமணி

மர்ஷல் மஷ்ஷர்

32

கதைகள்

25. சமரசம்

நண்பர்களிருவர் கற்பகத்தருவின் கீழிருந்தவண்ணம் பிளாவில் உள்ளதை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பிளாவில் இருப்பது முடிய முடிய ஒருவன் வார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

வயிறு முட்டிக் கொண்டுவரும் பருவத்திலே ஒருவன் “சாதி இரண்டொழியவேறில்லை....” என்று பாடத்தொடங்கினான்.

அவன் பாடி முடிந்ததும் மற்றவன் “மக்கள் என்றும் மாக்கள் என்றும் இரண்டுசாதி” என்று பாடத்தொடங்கினான்.

இவர்களின் பாடலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கள் இறக்குபவன் அவர்களின் காதுகளில் விழும்படியாக “இக்கருத்தை வெளியிடுபவர் நீங்களல்ல; உங்களில் குடியேறிக் கொண்டிருக்கும் மூன்றாமவர்தான்; இந்த நற்சிந்தனையை ஊட்டிய கற்பகத்தருவுக்கு கற்பனைத்தரு என்றாலும் தகும்; எனினும், குடிசாரன் பேச்சு விடிந்தால் போச்சு” என்று சொல்லி பிளாவில் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

29 -06 -69 சிந்தாமணி

மர்ஷல் மஷ்ஷர்

33

கதைகள்

26. பரம்பரை

சந்தையில் விற்பனைக்குக் கிடந்த கத்தரி பக்கத்தில் கிடந்த வெண்டையிடம் “யார் உனது தந்தை” என்று கேட்டது”

“எனக்குத்தெரியாது” என்று பதிலளித்தது வெண்டை.

“யார் உனது தந்தை” என்று மறுபக்கத்தில் கிடந்த தக்காளியிடம் கேட்டது கத்தரி. “எனக்கும் தெரியாதே” என்று கூறிய தக்காளி “எங்கள் பிறப்பு, தந்தை யார் எனத் தெரியாத பிறப்புத்தான்” என்று சொல்லி அலுத்துக் கொண்டது.

“ஏன் அப்படிச் சொல்கின்றாய்? உங்கள் புத்தியைப் பரீட்சிக்கத் தான் அப்படிக்கேட்டேன். நாங்கள் தான் உண்மையான பரம்பரைப் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றோம். ஏனென்றால் எங்கள் தாயின் பேர்தானே நமக்கும்” என்று பெருமையாகக் கூறிக் கொண்டது கத்தரி.

29 -06 -69 சிந்தாமணி

27. அன்பு

அழகிய பூ ஒன்றைப் பார்த்த வண்டு அதன் கவர்ச்சியில் மயங்கி சுதிப்பதற்காக அமர்ந்தது. இதழ்களை விரித்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்த மலர், வண்டு அமர்ந்ததும் இதழ்களைக் குவித்து இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டது.

வண்டு மூச்சு முட்டத்திணறியது; துடிதுடித்தது. “கண்ணை கைதியைப்போல சிறைபிடித்து விட்டாயே; நான் உன் அன்புக் காதலன் அல்லவா?” என்று கேஞ்சியது. “நீ என் அன்புக் காதலன் என்றபடியால் தானே இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டேன். அன்பே! உன்னை விட்டேனாகில் நீ பரத்தையிடமல்லவா சுகிக்கச் சென்று விடுவாய்” என்று சொன்னது பூ.

29 -06 -69 சிந்தாமணி

28 நகை

அடங்காப்பிடாரியான மனைவியின் கொடிய சோதனைக்குள் எான கணவன் கழுத்தணி ஒன்றை வாங்கி வந்தான்.

நகைப் பெட்டியைத் திறந்தமனைவி கணவனைக் கடிந்து கொண்டாள். “என்னிடம் ஒருவார்த்தை கேளாமல் ஏன் வாங்கி வந்தீர்கள்; இது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை; இதைக் கொடுத்து விட்டு நான் சொல்வது போல் வாங்கி வாருங்கள்” என்று துள்ளி மிதித்தாள்.

“இது உனக்கில்லை எனக்கு” என்று பதிலளித்தான் கணவன்.

“உங்களுக்கா?” என்று வாயைப் பிளந்தாள் மனைவி.

“ஆம் பெண்களுக்குரிய பல இலட்சணங்கள் உன்னிடம் இருப்பதிலும் பார்க்க என்னிடம் உள்ளது. ஆனபடியால் உன் கையால் என் கழுத்தில் இதைக் கட்டிவிடு” என்று சொல்லிக் கழுத்தை நீட்டினான்.

அவள் கையிலிருந்த நகையையும், கணவனையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

29 -06 -69 சிந்தாமணி

29. விளையும் பயிர்

சுவர்க்கம் நரகம் என்பவற்றை ஆசிரியர் விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். சதா குழப்படிசெய்து கொண்டிருக்கும் மாணவன் ஒருவனைத் திருத்த வேண்டும் என்பதே அவரின் அந்தரங்க ஆசை.

உள்ளத்தைத் தொடும்படியாக விஷயத்தை உருக்கமாக விளக்கிய ஆசிரியர், மாணவர்களைக் கனிவோடு பார்த்து, 'சுவர்க்கம் நரகம் இரண்டிலும் எதில் சீவிக்க விரும்புகின்றீர்கள்' என்று அன்பொழுகக் கேட்டார்.

குறும்புத்தனம் செய்யும் அந்த மாணவனைத் தவிர மற்றெல்லா மாணவர்களும் 'சுவர்க்கத்தில் சீவிக்க விரும்புகின்றோம்' என்று உரத்த குரலில் கூறினர்.

தன் எண்ணம் நிறைவேறவில்லையே என்று நெற்றியைச் சுருக்கிய ஆசிரியர் மனம் கசிந்தவராக 'நீ ஏன் வாயை முடிக்கொண்டு நிற்கிறாய்' என்று கேட்டார்.

'சுவர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ எனக்குச் சீவிக்க விரும்பமில்லை ஐயா. ஏனென்றால் நாங்கள் எண்ணுவது போல் அங்கு சீவிக்க முடியாதல்லவா?' என்று புன்முறுவலோடு கூறினான் அவன்.

'அப்படியா?' என்று பெருமூச்சுவிட்ட ஆசிரியர் 'விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும்' என்று ஆறுதல் தேடிக்கொண்டார்.

29 -06 -69 சிந்தாமணி

30. நட்பு

ஒருவன் தன் ஆப்த நண்பனிடம் தவணை கூறிக்கடன் கேட்டான்.

நண்பன் சொற்ப நேரம் சிந்தித்தான். பின்னர் அவன் கேட்ட தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு 'நண்பா' சில காலத்தின்பின் நாம் நண்பர்களாயிருப்பது சந்தேகம் தான்.; இது குறித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்' என்றான்.

'ஏன் நண்பா அப்படிச் சொல்கின்றாய்? எங்கள் நட்பு ஆண்டாண்டுகாலம் நிலைக்க வேண்டுமென்று ஆசிக்கின்றேன்' என்றான் கடன் கேட்ட நண்பன்.

'எனக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு; எங்கள் நட்பின் உறுதி இனி உன் கையில் தான் இருக்கிறது' என்று சொன்னான் ஆப்த நண்பன்.

06 -07 -69 சிந்தாமணி

31. எஜமான்

முருங்கை மரத்தின் கிளை ஒன்றைச் சவட்டிக் கொண்டிருந்தது ஆடு ஒன்று.

வலிபொறுக்க முடியாத மரம் சொன்னது 'நீநூற்றி எருவிட்டு என்னை அன்பாய் வளர்த்த எஜமான் வந்து விடுவான். உன் காலை அடித்து முறித்துவிடுவான். அவன் வருவதற்கு முன் ஓடிவிடு' என்று.

'யாரோ அந்த எஜமான்?' என்று ஏளனமாகக் கேட்ட ஆடு, மறு கிளையைச் சவட்டிக்கொண்டு 'நானும் உனக்கு எஜமான்தான்; ஏனென்றால் நான் உன்னைத் தின்று விடுவேன். நீ என்னைத் தின்று கொள்ளமாட்டாய்' என்று சொல்லிவிட்டு தன் பாட்டில் பசி தீரத் தின்று கொண்டிருந்தது.

06 -07 -69 சிந்தாமணி

32. விருந்து

செல்வந்தன் ஒருவன் விருந்து வைத்தான்.

விருந்துக்கு ஊரிலுள்ள முக்கியமான பிரமுகர்கள் அத்தனை பேரும் சமூகமளித்திருந்தனர்.

விருந்தினர் விருந்தைச் சுவைத்துண்டபின், விருந்தைப்பற்றித் தரக்குறைவாகப் பேசிக்கொண்டு சென்றனர்.

செல்வந்தன் வருந்தினான்; இத்தனை ஆயிரம் செலவு செய்தும் சுவையாகச் சமைத்து விருந்தினரைத் திருப்திப்படுத்த முடியவில்லையே என்ற துக்கம்; சமையற்காரன் மீது சீறிச் சினந்து தனது ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது பிச்சைக்காரன் ஒருவன் ஓடிவந்தான். 'தர்மசீமானே என்று கூப்பிட்டான். செல்வந்தனுக்கு முக்கு முட்டக் கோபம் வந்தது. 'போடா வெளியே பிச்சைக்கார நாயே! என் அந்தஸ்தைக் குறைக்க நீயும் தருணம் பார்க்கின்றாயோ?' என்று பொரிந்தான்.

'சீமானே! நீங்கள் குப்பைமேட்டில் கொட்டியதை நான் தின்றாலும் இது போன்ற சுவையுள்ள உணவை என்வாழ்நாளிலேயே நான் தின்றதில்லை; உங்கள் செல்வம் பெருகுவதாக!' என்று கூறி வாழ்த்தினான்.

அப்படியா? என்று பெருமூச்சு விட்ட செல்வந்தன் பாத்திர மறிந்து பிச்சைபோடு என்று சும்மாவா சொன்னான்; இந்தப் பழமொழியைச் சொன்னவன் எத்தனை ஆயிரம் செலவு செய்து விருந்து வைத்தானோ? என்று தனக்குத் தானே முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

06 -07 -69 சிந்தாமணி

33. தியாக.

ஆகாயத்தில் கூட்டமாகப் பறந்து கொண்டிருந்த தேனீக்களில் ஒன்று, சனங்கள் நிறைந்திருந்த ஒரு கூட்டத்தைப் பார்த்தது. 'இது என்ன சமாச்சாரமோ? சனங்கள் கூடி நிற்கின்றனரே!' என்று மற்றத்தேனீக்களிடம் கேட்டது.

'யாரோ வைத்திய நிபுணன் ஒருவன் ஒருவியாதிக்கு புதிய மருந்தொன்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றானாம்; அவனுக்குப் பாராட்டு விழா நடத்துகின்றார்கள்' என்றது ஒரு தேனீ.

'அட! நாங்கள் கண்டுபிடித்திருக்கும் மருந்தைப் பார்க்கவா? அதற்கு மருந்தென்ற நாமமே இல்லை; அப்படி இருந்தும் அது எத்தனை வியாதிகளைக் குணப்படுத்துகின்றது. ஆனபடியால் அவர்கள் நமக்கும் ஒரு பாராட்டு விழாவைத்திருக்கலாமே' என்றது இன்னும் ஒரு தேனீ.

இவைகளின் உரையாடலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தேனீக்களின் இராணி 'நாங்கள் வெறும் மனிதர்களல்லர். நாங்கள் பிராணிகள்; பாராட்டுரைகளை விரும்பாத தியாகிகள்; அத்தோடு எங்கள் மருந்து சரித்திர காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அதனால் பழையதாகிவிட்டது. 'இப்படிப் பெருமையாகக் கூறியது இராணி.

21 -07 -69 சிந்தாமணி

34. ஜனநாயகம்.

அரசியல் சார்பான பெருங் கூட்டமொன்று நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஜனநாயகம் பற்றிப் பேச எழுந்த பேச்சாளர் ஒருவர் ...சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு நாட்டிலே, ஜனநாயகம் வளர்ந்து வரும் ஒரு நாட்டிலே தனிநபர் சுதந்திரத்தை எந்த வகையிலும் தடைசெய்யலாகாது. ஒவ்வொருவனும் தத்தம் எண்ணங்களை வெளியிட சகல உரிமைகளும் இருக்க வேண்டும்..." என்று முழங்கினார்.

இவரின் உணர்ச்சிகரமான பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவன் தன் ஆடையைக் களைந்து விட்டு மேடை மீதேறிச் சபையோரைப் பார்த்துச் சிரித்தான். இந்த அலங்கோலத்தைப் பார்த்த மக்கள் கூக்குரலிட்டனர். கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் அவனை வெளியே தள்ளிவிட முயன்றுகொண்டிருந்தனர்.

அவர்களின் அழுங்குப் பிடியிலிருந்தும் விலகிய அந்தப் பேர்வழி ஒலிபெருக்கியைப்பிடித்துக் கொண்டு "தனிநபர் சுதந்திரம் பற்றிப் பேசும் நீங்கள் எதற்காகச் சர்வாதிகாரமாக நடந்து கொள்கின்றீர்கள்; தனிநபர்ச்சுதந்திரம் நீங்கள் கூறுவது போல ஒவ்வொருவனும் தான் நினைத்த மாதிரி நடந்து கொள்வதல்ல; அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும்"

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு களைந்த ஆடையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஓடினான் அவன்.

21 -07 -69 சிந்தாமணி

35. சின்ன மீன்

செம்படவன் ஒருவன் சின்னமீன் ஒன்றைத் தூண்டிலில் கொழுவி ஆற்றில் எறிந்தான்.

துடிதுடித்த சின்ன மீனைப் பிடிக்க ஒரு பெரிய மீன் ஓடிவந்தது. அப்பொழுது சின்ன மீன் சொன்னதாவது:- "பசிக்கொடுமையால் நல்லது தீயது அறியாமல் வாய்க்குள் அள்ளிப் போட்டுக் கொள்ள நினையாதே; நீ என்னைப் பிடித்தால், கரையில் இருக்கும் செம்படவன் உன்னைப் பிடித்துவிடுவான்."

இப் போதனையைக் கேட்ட பெரிய மீன் அதைவிழுங்காமல் ஓடிவிட்டது.

சின்ன மீனின் போதனையால் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பெரிய மீன் ஓடிவிட்டது என்று செம்படவன் கோபங்கொண்டான். கயிற்றைக் கரைக்கு இழுத்தான்; சின்ன மீனைக் கையினாற்றிடித்துக் கொண்டு "என் வாயில் மண்ணை அள்ளிப் போட்ட அற்ப பிராணியே, உன்னை உயிரோடு இருக்க விடமாட்டேன்" என்று சொல்லி நசித்தான்.

வலி பொறுக்க முடியாது வலைப் படபடவென அடித்து துடிதுடித்த சின்னமீன் "ஒருவன் துன்பம் படும்போது அது போன்றதுன்பத்தை மற்றவனும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற குணம் எங்களுக்கில்லை; ஒருவேளை அது மனித குணமாக இருக்கலாம்" என்று சொல்லி உயிர்விட்டது.

21 -07 -69 சிந்தாமணி

36. முன் யோசனை

ஒரு நாய் ஒரு பூனையைத் துரத்தியது. பூனை வேகமாக ஒரு ஓடி மரத்தில் ஏறிக்கொண்டது. நாய் கோபங்கொண்டு அந்த மரத்தைச் சுற்றி 'வள்.வள்' என்று குரைத்தது.

மரக் கொம்பரில் சொகுசாகக் குந்திக்கொண்டிருந்த பூனை 'என்ன நாயாரே! தருணத்தை நழுவவிட்டுச் செயல் திறன் அற்ற பிரசங்கிபோல தொண்டை கிழியக் கத்துகின்றீர்' என்று ஏளனமாக உரைத்தது. 'கீழே இறங்கிவா! உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்!' என்று நாய் பாய்ந்து, பாய்ந்து குரைத்தது. 'எனது நிலை என்ன என்பதை நன்கு தெரிந்து கொண்ட நான் எப்படி நடந்து கொள்வேன் என்பதை உணராமல் பிதற்றுகின்றாயே. உன் வேலையைப் பார்! குரைக்கும் நாய் கடிக்காது என்பதும் எனக்குத் தெரிந்தது தான்' என்று சொல்லி உயர ஏறிக் கொண்டிருந்தது பூனை.

28 -07 -69 சிந்தாமணி

37. அச்சம்

யாசகன் ஒருவனிடம் மற்றவன் கேட்டான் 'நீ எதிர்பாராமல் இலட்சாதிபதியாகி விட்டால் என்ன செய்வாய்' என்று. 'அப்பணத்தைத் தெருவிலே எறிந்து விடுவேன்' என்று சொன்னான் யாசகன்.

'ஆ! ஏன்?' என்று அதிசயித்தான் மற்றவன். 'நான் தேசதேசாந்திரமெல்லாம் சுற்றித்திரிந்திருக்கின்றேன்; கடலைப்போல விரிவடைய வேண்டிய மனம். சில செல்வந்தர்களிடத்தில் ஊற்றில்லாத கிணறைப் போல காய்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது ஒருவேளைநானும் அப்படி ஆகி விடுவேனோ என்ற அச்சந்தான் என்று பதிலளித்தான் பிச்சைக்காரன்

28 -07 -69 சிந்தாமணி

38. பௌர்ணம்

களங்கமற்றத் தெளிந்த நீலப் பளிங்குவானம்; லலித நங்கையர்களின் இமைகளிடையே 'பள,பள'வென மின்னிக் கதைபேசும் கண்மணியாக 'பளிச்,பளிச்' என ஒளி உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தன வெள்ளிகள்.

உள்ளத்திற்கு இதமளித்து அமைதி தழுவும் நேரம் பூரணப்பொலிவுடன் பிரகாசித்து வானவீதியில் இராஜகம்பிரத்துடன் பவனிவந்து கொண்டிருந்த முழு நிலா தன்னைத்தானே ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டது.

தன் அழகில் காதல் கொண்டு சித்தம் பேதலித்த நிலவின் உள்ளத்திலே அகம் பாவம் குடிகொள்ள அகங்காரத்துடன் பரந்த உலகை உற்று நோக்கியது.

காதலர்களிடையே சுகந்தமனம் பரப்பி போதையூட்டும் மொட்டுகள், அதரம் விரித்து இள நகைபூக்க, அதில் தேங்கி நிற்கும் தேன்துளியில் துல்லியமாகத் துலங்கிய தனது பிம்பத்தைப் பார்த்தபோது, அதன் தற்பெருமை தலை கொள்ளாமல் வழிந்தோடியது.

'ஆகா! நான் எத்தனை அழகன், என் ஒளிப்பிரவாகத்தில் உலகமே களிப்புற்று இன்பந்துய்த்து அமைதி கொண்டாடுகிறது. ஆதவன் எத்துனை அற்பன். ஈவிரக்கமின்றி எரிக்கும் வெயிலினால் உலகம் அங்கலாய்த்து ஓலமிட்டு உழல்கிறது.' என்று எக்காளமிட்டு அண்டசராசரமெல்லாம் அதிர இடிமுழக்கமாய்க் கூறி தன்னைத் தானே பெருமையாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது நிலவு.

சேவல் கூவ வைகறை கழிந்து கிழக்கிலே கன்னச் சிவப்பாக செம்மை படர்ந்தது. பளாரெனவிடிந்தது. ஆயிரம் கதிர்களையும் அனாயாசமாய் விரித்து விளையாடிய வண்ணம் உதயகிரியின் மேற்றளத்தில் கடைக்கண்ணை அலைய விட்டான் கதிர்வன்.

மணி இருந்தும் ஒளிமங்கிய கண்ணனாக முழுமதியின் உரு இருந்தும் அதில் அப்பிக்கொண்டிருந்த தண்ணொளி எங்கோ மறைந்தது. இருள் அதைத்திரையிட்டு மூடிக்கொண்டது. சூரியன் மெல்லென இள நகை பூத்தது. 'மதியே! உன் மதிகெட்டதென்ன? சுயஞ்சோதியாகிய என்னிலிருந்தும் ஒளிபெற்று உலகோர் அன்பிற்குப் பாத்திரமாகி சிந்தையில் இடம் பிடித்த நீ. என்னை இதழ்களின்றியே உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஒருவன் தனது உயர்வுக்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்த குருவை நிந்தனை செய்வது போன்றல்லவா இருக்கின்றது. என்னே உன் பேதமை?' என்று கூறி மதியின் ஒளியிழந்த கோலத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தது.

அறியாமையால் தன்குருவை நிந்தனை செய்து வலுவில் தேடிக்கெண்ட அவமானத்தால் தாங்கொணாத்துயரமடைந்த கோளம் சடுதியாக எங்கிருந்தோ வந்த மேகத்துள் முகம் புதைத்து தான் செய்த குற்றத்திற்குப் பிராயச சித்தமாக அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தது.

24 -02 -69 சிந்தாமணி

39. மரமும் மனிதனும்

சில வண்டுகளின் காதைத் துளைக்கும் இரைச்சல். அந்த அடர்த்தியான சோலை வனத்தை நிறைத்தது. அக்கானகத்தில் தனக்கிணையானவர் எவரும் இல்லை என்ற இறுமாப்பில் உறுதியோடு நிமிர்ந்து நின்றது வைரம் பாய்ந்த அந்தப் பெரும் விருட்சம். குரக்கன் களியையும், அவியற் கிழங்கையும் தின்று பல்லாண்டுகள் பலசாலியாக வாழ்ந்த மனிதனை நிதர்சனமாக நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், அதன் தளர்ந்த முதுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பருத்த கிளைகளிற் சில பட்டுப் போயிருந்தன. அந்தக் கிளைகளில் கொட்டும் குளவிகள் உல்லாசமாகக் குடியிருந்தன. பொருக்கு வெடித்தாற் போல பட்டைகள் வெடித்து தார் தாராகக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தன. அதனடியில் கறையான்களின் சிற்பவேலையால் சின்னதும் பெரிதுமாய் வானோங்கிய கோபுரங்களில் நாகபாம்புகள் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தன. அதன் ஆணியேர் பூமியின் பாதாளத்தில் இறங்கி உறுதியோடு கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டன.

சல்லி வேர்கள் மட்டும் தரையின் மேல் மட்டத்தில் புடைத்துப் கொண்டிருந்தன.

தன் வாழ்நாளில் எண்ணற்ற சந்தானங்களை விருத்தி செய்து தன் இனத்தைப் பெருக்கிய பெருமை அம்மரத்திற்கு இருந்தாலும் அவர்களால் தனக்கு உதவியோ ஒத்தாயையோ இல்லை என்ற ஏக்கம் சிறிதளவுமின்றி 'வாழ்க்கை நிலையற்றது' என்ற மோனத்தவ நிலையில் நின்றது அந்தமரம்.

அம்மாபெரும் விருட்சத்தின் பொங்கிய இளமைக்கும், தளர்ந்த முதுமைக்கும் ஆசாபாசமற்ற எண்ணங்களுக்கும் ஒப்புக்காணும் வண்ணம் அதனடியில் நிஷ்டையில் ஆழ்ந்து மூழ்கிக் கொண்டிருந்தார் தபசி ஒருவர்.

நல்ல ஆரோக்கியத்துக்கு எடுத்துக் காட்டான, உடற்கட்டோடு பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே முற்றும் துறந்த தவக்கோலத்தில் வந்து அமர்ந்த அவரின் கருகரு என்றிருந்த ரோமங்கள் நரைத்து, குழல் குழலாக முதுகிலே புரண்டு சடாபாரமாகி விழுதூன்றிக் கொண்டிருந்தன.

தாடையில் அடர்ந்து வளர்ந்தவை மார்பகத்தைத் திரையிட்டு மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. நீர் வற்றிய கொடியாக அவரது உடற்சாரம் காய்ந்து எலும்புகள் தள்ள, நரம்புகள் புடைக்க, நகங்கள் நாரைச்சொண்டாக நீண்டு வளைந்திருந்தன.

மாயவாழ்வின் தீய எண்ணங்களிலே தன்னை ஆகுதியாக்கிக் கொள்ளாது; தூயவாழ்வின் நெறிபிறழா ஒழுக்கத்தில் தன்னை மாய்த்துக் கொள்ள வந்த அந்த அபூர்வப் பிறவியின் விசித்திர கோலத்தை தன் கணவனோடு குடியும் குடித்தனமுமாக அம்மரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பெண்சிட்டு பலநாள் அவதானித்தது.

ஒருநாள் அது தன் கணவனை அடைந்து 'நாதா' தபசிகளில் அநேகர் மரங்களின் கீழிருந்து கொண்டே தவஞ் செய்கின்றனரே ஏன்?' என்று விளக்கம் கேட்டது.

இது தெரியாதா கண்ணே! அவர்களும் தங்களை மரத்தோடு மரமாக்கிக் கொள்ளத்தான் எனப் பதிலளித்தது ஆண் சிட்டு.

ஆண் சிட்டின் விளக்கத்தைத் தெளிந்து கொள்ளாது மருண்ட பெண்சிட்டு ஆச்சரியம் மேலிட "என்ன நாதா"? மனிதர்கள் மரமாவதோ? கொஞ்சம் விளக்கமாகத்தான் சொல்லுங்களேன் என்று மேலும் விளக்கம் தேடியது

இதைக் கூட உன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையா பேதையே மரத்தைப் பார். அது விருப்பு வெறுப்பின்றி பற்றற்று வாழுங்காலமெல்லாம் மற்றோருக்கு உதவியாக இருக்கின்றது. மாண்டபின்னரும் உதவிக் கொண்டே இருக்கின்றது.

உலகைத் துறந்து சத்தியவழியைக் கடைபிடிக்கும் தபசிகள் தங்களையும் மரத்தோடு மரமாக்கி பிறருக்குதவி செய்வதற்கில் வுத்தைச் சரீரம் என்ற படிப்பினையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவே மரத்தின் கீழிருந்து கொண்டு தவம் செய்கின்றனர்" என்று விளக்கமாகக் கூறியது ஆண் சிட்டு.

13 -05 -70 சிந்தாமணி

40. பலன்

காதலித்து கடிமணம் செய்து கொண்ட ஒருவனை அவனது நண்பன் சந்தித்தான். "நண்பா நாம் சந்தித்து பலகாலமாயிற்று உனது காதல் வாழ்க்கை எப்படி" என்று குசலம் விசாரித்தான்.

"நண்பா! காதலித்த காலம் அரும்பு; மணமான அன்று மலர்; அதன் பின் சாரமே இல்லை. என்று சொன்னான் அந்த அனுபவ சாலி.

3 -9 -69 சிந்தாமணி

41. அசல்

அடைகாத்துக் கொண்டிருந்த காகம் இரை தேடப் பறந்தது.

இதைக்கவனித்துக் கொண்டிருந்த கருங்குயில் களவில் கருக்கொண்டவளைப் போல காகக் கூட்டில் முட்டை இட்டு விட்டு தன்பாட்டில் பறந்து விட்டது.

இரை தேடச் சென்ற காகம் வழமை போல அடைகாக்கத் தொடங்கியது. நாட்கள் சென்றன; குஞ்சுகள் பொரித்தன. 'கா.கா' என்று கரைந்தன 'கூ.கூ' என்று கூவின. ஒருநாள் காகம் குயில் குஞ்சுகளிடம் 'நீங்கள் அபூர்வ பிறவிகள்தான்; நிறத்தில் ஒற்றுமை இருந்தாலும் குணத்தில் ஒற்றுமை காணவில்லை' என்று அதிசயத்துடன் கேட்டது.

"நாங்களும் அதைத்தான் அம்மா நினைக்கின்றோம். ஒருவேளை எங்களின் 'அசலில்' ஏதும் மாற்றம் இருக்குமோ?" என்று சந்தேக நிவர்த்தி தேடியது ஒரு குயிற்குஞ்சு.

3 -9 -69 சிந்தாமணி

42. ஒன்றாக அழிவு

வீட்டுச் சுவரின் துளைகளில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த முட்டைப் பூச்சிகளை குச்சியினால் குத்திக் கொண்டிருந்த ஒருவன் 'இவைகளை எப்படி அழித்தொழிப்பது என்று தெரியவில்லையே! என்ன மருந்து தெளித்தாலும் மீண்டும் வந்து விடுகின்றனவே' என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

அவனது முணுமுணுப்பைக் கேட்ட ஒரு முட்டைப் பூச்சி 'மனிதனே! உன் உடம்பில் இரத்தம் ஊறுவதற்காக, உன் சிந்தனையை வளர்ப்பதற்காக எதையெல்லாமோ உண்கின்றாய். நாங்கள் அப்படியா? நேரடியாகவே இரத்தம் குடித்து வாழ்கின்றோம்; ஆனபடியால் உன்னை விட எங்களுக்குப் புத்தி அதிகம் தான்"

என்று சொன்னது. 'அற்ப பிராணியே என்ன சொன்னாய்?' எனச் சினந்து அந்த முட்டைப் பூச்சியை ஊன்றிக் குத்தினான் அவன்.

அந்தக் கோரக்காட்சியைப் பார்த்து மனம் பதைபதைத்த வேறொரு முட்டைப் பூச்சி 'அது சொல்வதில் என்ன தவறிருக்கிறது? உன்னைப் போன்ற படைப்பினம் தான் நாங்களும்; உலகத்தில் தோன்றும் எதிர்ப்புச் சத்திகளை முறியடித்து நீ எப்படி வாழ முனைகின்றாயோ அப்படித்தான் உன்னால் வரும் எதிர்ப்புச்சக்திகளை முறியடித்து நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனபடியால் ஒருஇனம் இன்னுமொரு இனத்தை பூண்டோடு அழிந்து விடலாம் என நினைப்பது எவ்வளவு அறிவீனம்? ஏனென்றால் படைப்பதோ, அழிப்பதோ உன்கையில் இல்லை; அழியும் போது எல்லோரும் ஒன்றாகவே அழிவோம்' என்று சொன்னது.

3 -9 -69 சிந்தாமணி

43. ஞானம்

வாலிபன் ஒருவன் 'கிடுகிடு' என்று நடுங்குங் கரத்தினால் மதுப் புட்டியை வாயில் வைத்துச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனது பரிதாபகரமான நிலையைப் பார்த்த மதுப்புட்டி "வாலிபனே! இப்படிப் பயந்து நடுங்குகின்றாயே ஏன்?" என்று வினவியது.

"எல்லாம் உன்னால்தான்" என்றான் அவன். "என்னாலா?" என்று வியந்து கேட்டது மதுப்புட்டி. "பின்யாரால்? நான் உன்னோடு உறவாடிய ஆரம்ப காலத்தில் நான் இன்றி உனக்கு வாழ்வில்லை; இன்றோ நீ இன்றி எனக்கு வாழ்வில்லை; அன்று நான் உன்னைக் குடித்தேன். இன்று நீ என்னைக் குடிக்கின்றாய்" என்று சொல்லி கண்கலங்கினான் அந்த வாலிபன்.

3 -9 -69 சிந்தாமணி

44. தியாகம்

மரங்கொத்திப் பறவை ஒன்று தென்னை மரம் ஒன்றைக் குடைந்து கொண்டிருந்தது.

அதைப்பார்த்து ஒரு சிட்டு 'நேற்று அந்தத் தோட்டத்தில் உள்ள மரத்தில் வளை தோண்டினாயே. ஏன் இன்று இந்த மரத்திலும் தோண்டுகின்றாய்?' என்று கேட்டது.

"குடியிருப்போம் என்று தான் அங்கு தோண்டினேன்; ஆனால் கையாலாகாத நாகணவாய் ஒன்று அத்து மீறிக் குடியேறி முட்டை இட்டு அடைகாக்கிறது. அதனால் தான் இங்கு தோண்டுகின்றேன்" என்று சொன்னது மரங்கொத்தி.

"அத்து மீறிக் குடியேறியவனை இழுத்தெறிந்து விட்டு நீ குடியிருப்பது தானே அப்படிச் செய்வது அநியாயம் அல்லவே" என்று யோசனை கூறியது சிட்டு.

"மனிதன் செய்யும் காரியமல்லவா இது. நாகணவாயும் மனிதனைப்போல பேசும் ஆற்றல் பெற்றதனால் தானோ என்னவோ இவ்விதம் நடந்து கொள்கிறது; நாமும் மனிதர்களைப் போல நடந்து கொள்வது புத்திசாலித்தனமாகுமா? இப்பரந்த உலகிலே கையையும், காலையும் அசைப்பவன் எங்கிருந்தாலும், எப்படியும் வாழ்ந்து கொள்வான்" என்று சொல்லிக் கொண்டே 'டொக், டொக்' என்று கொத்தத் தொடங்கியது.

3 -10 -69 சிந்தாமணி

45. விளக்கம்

அவன் ஒரு சமதர்மவாதி. சமதர்மத்தைப் பற்றியே எப்பொழுதும் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருப்பான். ஆயினும், அவன் உழைப்பதில்லை.

ஊண்முதல் உடைவரை தனக்குத் தேவையானவற்றை மற்றவர்களிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வான்.

இவன் பேச்சையும், போக்கையும் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒருவன் அவனை அணுகி 'நீ சமதர்மம் பேசுகின்றாய். உழைக்கின்றாய் இல்லை. யாசகனைப் போல பிச்சை கேட்டுத் திரிகின்றாயே. ஏன்?' என்று கேட்டான்.

'என்னைப் பிச்சைக்காரன் என்று சொல்கின்றாயா?' என்று வெகுண்டெழுந்தான்.

'ஒவ்வொருவனுடைய சொத்திலும் மற்றவனுக்குப் பங்கிருக்கின்றது. அந்த உரிமையை விட்டு விடாமல் நான்பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றேன். அதில் என்ன பிச்சைக்காரத்தனமிருக்கின்றது? நான் உனக்குச் சொல்கின்றேன். சமதர்ம ஆட்சிவந்து பெரியபெரிய செல்வந்தர்களின் சொத்துக்களெல்லாம் பாகப் பிரிவினை செய்யப்படும் போது நான் எவ்வளவு சந்தோஷமாக வாழவேன் தெரியுமா?' என்று விளக்கம் கொடுத்தான் அந்தச் சமதர்மவாதி.

3 -10 -69 சிந்தாமணி

யர்ஷாம் யஷ்ஷார்

50

கல்குகள்

46. அழகு

மரமுந்திரிகை ஒன்றைத் தின்று கொண்டிருந்த கிளியிடம் நாகதாளிப் பழம் சொன்னது. "கண்டறியாதவன் போல இந்தக் காறல் காயைத் தின்கின்றாயே, என் அழகு உன் கண்ணில் தைக்க வில்லையா? என்னைத் தின்று பார் ஆயுளுக்கும் மறக்கமாட்டாய்" என்று.

'உன்னை நெருங்கினால் பண்புள்ள முறைப் பெண்ணை ஒதுக்கிவிட்டு, ஊடலுக்கும், கூடலுக்கும் ஒவ்வாத அழகிய அடங்காப் பிடாரியான கர்வியை வலிந்து மணமுடித்துக் கொண்டவனின் கதிதான் எனக்கும் வரும்' என்று சொன்னது கிளி.

'அழகை இரசிக்கவும், இனிமையைச் சுவைக்கவும் தெரியாத மட்டி நீ' என்று பழித்தது நாகதாளிப்பழம்.

அதைத்தான் நான் ஏலவே சொல்லி விட்டேனே! பலாத்காரம் புரிபவனைப்போல உன்னை நெருங்கும் போது நவநாகரிக நாரீமணிகளின் கூரிய நகம் போன்ற உன் நீண்ட முட்கள் என்னை விறாண்ட அதைச் சகித்துக் கொண்டு உன்னை அனுபவிக்கும் போது உன்னில் நிறைந்திருக்கும் மயிர்போன்ற முட்கள் கூரிய பற்களாக என் தொண்டையைக் கிழித்து விடுமே. அதன்வாதையால் நான் மாள்வதிலும் பார்க்க அழகற்ற இக்காறல் முந்திரிகைக் காய் எவ்வளவோ மேல்" என்று சொன்ன கிளி சற்று நேரம் தன்பேச்சை நிறுத்திவிட்டு 'உணவு கொள்வதிலும், பெண் கொள்வதிலும் கொஞ்சம் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் பார்' என்று சொல்லி முந்திரியை மீண்டும் சுவைக்கத் தொடங்கியது.

3 -10 -69 சிந்தாமணி

யர்ஷாம் யஷ்ஷார்

51

கல்குகள்

47. பெண் உரிமை

பெண் உரிமை மாசிகையின் வெளியீட்டு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த அதன் ஆசிரியை பத்திரிகையின் நோக்கம் பற்றிப் பேச எழுந்தாள்.

சபையில் குழுமியிருந்த மாது சிரோன்மணிகள் தலைவியின் பேச்சைப் பொருட்படுத்தாது தங்கள் சுபாவத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தம்பாட்டில் சளசளத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆசிரியை தனது ஆத்திரத்தை அடக்கும் வகையில் முந்தானையால் வாயைத் துடைத்தவண்ணம் 'தோழியரே! அமைதி! அமைதி' என்று என்று ஒலிபெருக்கி அலறக் கர்ச்சித்தாள்.

அப்பொழுது சபையிலிருந்த ஒருத்தி எழுந்து 'பெண் உரிமை வெளியிடும் இந்த அருமையான சந்தர்ப்பத்தில் அதன் ஆசிரியை பெண்கள் உரிமையில் குறுக்கிடுவது பத்திரிகையின் நோக்கத்திற்கே இழுக்கு' என்று பொரிந்த போது மண்டபமே அதிர்ந்தது.

3 -10 -69 சிந்தாமணி

48. சும்ம

நரகத்தீயானது 'ஸ்' என்ற இரைச்சலோடு கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த அக்கினிச் சுவாலைக்குள் தன்னை ஆகுதியாகக் கிக்கொண்டிருந்த ஒருவன் முகத்தை இருகைகளாலும் மூடிக்கொண்டிருந்த ஒருவனைப் பார்த்தான். அவன் அருகே ஓடிச் சென்றான்.

'ஹா! உமக்கா இக்கதி? உலக மக்களைச் சீர்திருத்தி உத்தமர்களாக்க மணி மணியான வார்த்தைகளால் மார்க்க உபதேசம் புரிந்தவரல்லவா நீர்' என்று தன் நிலையையும் மறந்து அழுது பிரலாபித்தான்.

'மெல்லப்பேசு, மெல்லப்பேசு' யாரும் என்னைக் கண்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் என் முகத்தை மூடிக் கொண்டிருந்தேன். நீ கண்டுவிட்டாய் உலகத்தில் நான் மார்க்கப் பிரச்சாரம் செய்தேன் என்பது மெய்தான். ஆனால்..' என்று இழுத்துக் கொண்டிருந்தார் மார்க்கப் பிரசங்கியார்.

'என்ன ஆனால் சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள். எனக்கேற்பட்ட கதி ஏன் உங்களுக்கும் வர வேண்டும்? இது ஆண்டவனுக்கு அடுக்காத செயல் அல்லவா?' என்று துடிதுடித்தான் அவன்.

'மக்களை மாசற்றவர்களாக்க போதனை செய்தேன் என்பது மெய்தான். என்னை மாசற்றவனாக்க அப்போதனைகளை என் சாதனையில் காட்டாது பக்தனைப் போல மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். நீயும் என் போதனைகளைக் கேட்டாய். அதைச் சாதனையில் காட்டவில்லையே. எனவே தான் நற்கிரியைகள் புரியாத நாம் இருவரும் இக்கதிக்குள்ளாகி வேதனையை அனுபவிக்கின்றோம்.' என்று ஒரு குட்டிப் பிரசங்கம் வைத்த உபன்னியாசகர் தன் முகத்தை இருகைகளாலும் மூடிக் கொண்டார்.

3 -10 -69 சிந்தாமணி

49. ஸமாந்தம்.

கோபுரமாய்க் குவிந்திருந்த செம்புழுதிமேட்டை நோக்கி விரைந்தது அந்தக் கழுதை. பஞ்சமெத்தையின் மென்மையை அனுபவிக்கத்துடிக்கும் ஆர்வம் அதைத் தலையால் முட்டிற்று. காலால் கிளறிவிழுந்து உருண்டு புரண்டது. அங்கமெல்லாம் அசிங்கமாய்ப் படிந்த புழுதியை உடலைச் சிலிர்த்து உதறியது. அச்சகானுபாவத்தைச் சுகித்து மகிழ்வதிலே மேலும் அதற்கு ஆசை. நிறத்திலே செம்மை படருமட்டும் சரீரத்தை உராய்ந்து உராய்ந்து தேய்ந்தது. 'மாக், மாக்' என்று கத்தி ஆனந்தக் கூத்தாடியது.

கழுதையின் கத்தல் ஓய, அதன் எதிர் ஒலியாய் குதிரை ஒன்றின் கனைப்பு. கழுதையின் காதிலே அது நுழைந்து சிந்தனையைக் கிளறிற்று. 'உருவத்திலே குதிரைக்கு நிகர் நான்; ஆயின் மனிதர்களிடத்தே ஏன் அதற்கு இத்தனை மதிப்பு? அந்த மதிப்பைப் பெற குதிரையைப் போல் கத்தப் பழகினால் என்ன? உரிமை கோர அதுதான் எனக்கு நெறி.'

கழுதையின் சிந்தனையிலே மின்னலெனத் தெறித்தது இந்த ஞானம். 'குதிரையைப் போலவே நானும் ஆகிவிட்டால்.....ஆ.....' அந்த ஞானத்தைச் செயல் படுத்தத் தூண்டும் ஆசையின் உந்தல்-அதன் நாளங்களினூடே உணர்ச்சிப் பிரளயமாய் ஓடிற்று. மொழிமாற்றுப் பயிற்சியிலே தன்னை ஆகுதியாக்க முனைந்து. ஊனைவளர்க்கும் ஊனை அது மறந்தது. உறக்கத்திலே நாட்டத்தைக் குறைத்தது.

காலம் கடந்தது. முயற்சியில் வெற்றி கண்டதாக கழுதையின் மனச்சாட்சி அறுதியிட்டது. குனிந்து நிமிர்ந்து வளைந்து தன் அங்கவடிவினை ஒருமுறை பார்த்தது. குதிரையாகவே கற்பனைக் கண்ணில் தன்பிம்பத்தைக் கண்டது. உருவிலும், மொழியிலும் மாறி விட்ட பிரேமையின் மயக்கம் கழுதைகள் கூடி நின்ற இடத்திற்குச் சென்றது. 'மாக், மாக்' என்று இசைத்தது.

கழுதைகள் அரண்டன, மிரண்டன, ஓசைவந்த திங்கை ஏக்காலத்தில் ஏறிட்டு நோக்கின. உருவத்திலே கழுதை மொழியிலே சிறிது மாற்றம். ஆத்திரம் கொண்ட கழுதைகள் அதைமுட்டின. காலால் அடித்துத் துரத்தின. கழுதை கீழே விழுந்து புரண்டெழுந்தது. வெகுதூரம் ஓடி ஒரு பற்றைக்குள் மறைந்து கொண்டது. 'மெய்யாகவே நான் குதிரை; இன்றேல் இம்மடக்கழுதைகள் என்னை உதைக்குமா?' தனக்குத்தானே சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டது. குதிரைகள் கூடிநின்ற இடத்திற்குச் சென்று 'மாக், மாக்' என்று கத்தியது. குதிரைகள் கழுதையை நிமிர்ந்து பார்த்தன. 'நீ கழுதையானறோ?' உன் இயல்பான தொனி. எங்கே' இவ்வாறு வினவின.

'நான் கழுதையல்லன்; உங்கள் இனத்தில் ஒருவனாகவே மாறிவிட்டேன். இதோ கனைக்கிறேன் பாருங்கள் 'மாக், மாக்....' குதிரைகள் கும்மாளமிட்டுக் குதித்தன; ஏளனமாகச் சிரித்தன; 'உனக்கே நீ சாட்சியெனின் உலகம் அதை ஏற்குமா? உன்னையே நீ மாற்றிக்கொண்டால் கூட எந்தகுதி உனக்கு வந்துவிடுமா? எம்முன் நல்லாதே ஓடு' குதிரைகள் விரட்டின. முயற்சியில் கிடைத்த வெற்றியின் முடிவிலே இமாலயத் தவறு நிகழ்ந்து விட்ட அவமானம். அதன் மென்னியைப் பிடித்து அழுத்தியது. தன்னைத் தானே இழந்துவிட்ட சோர்வில் முகம்போன போக்கில் அதுபோய்க்கொண்டிருந்த போது நரி ஒன்று குறுக்கறுத்தது 'தோழனே! நில!' என்று அழைத்தது; தனது வருத்தங்களை விஸ்தாரமாய்கூறி 'மாக், மாக்,' என்று ஒருமுறை அழுது வடித்தது. 'என்னைப்பற்றி உனது எண்ணந்தான் யாதோ? நீயோ இராஜதந்திரி. உன்தீர்வுக்கு எதிர்த்தீர்வேது' என்று கேட்டது.

கழுதையின் பதவி மோகம் குறிந்து நரிநகைத்தது. பின் அது சொல்லிற்று. 'நண்பனே நான் சொல்வதைக் கேளாய் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் தனியானதொரு மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு உண்டே. மொழியை மாற்றிக் கொண்டதால் உன்னையே நீ மாற்றிக் கொண்டதாகுமா? அதனால் குதிரைக்குள்ள செல்வாக்கையும், மதிப்பையும், உரிமையையும் பெற்றுவிட முடியுமா? நீ கத்துவதைப் பார்த்தால் குதிரை போலுமில்லை; கழுதை போலுமில்லையே. உன் கடமையை மறந்து துயரத்தை அனுபவிக்கின்றாய்.

50 இறைவன் எங்கே?

கொட்டையோடு கூடிய மாங்கன்றொன்றை மிகப் பக்குவமாக நாட்ட குழிதோண்டிக்கொண்டிருந்தார் மார்க்கப் பிரச்சாரகர் ஒருவர்.

அவரைக் கிண்டல் செய்து அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்ற தீய நோக்கோடு, அவரை அண்மினான் சதா மார்க்க தூஷணை செய்து கொண்டு திரியும் நாத்திகள் ஒருவன். "இறைவன், இறைவன் என்று சொல்கின்றார்களே, அந்த இறைவன் எங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றான்? அவனை உம்மால் காட்ட முடியுமோ? என்று கேள்விக்களை தொடுத்தான். அவனை ஏறிட்டு நோக்கிய மார்க்கப் பிரச்சாரகர், கையிலிருந்த மாங்கன்றை அவனிடம் கொடுத்தார். "தம்பி நல்லது கேட்டாய் இந்தக் கன்று இந்த வித்துக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருந்தது என்பதை நீ ஒப்புக்கொள்வாய் என்று நம்புகின்றேன்." என்று கூறிப் புன்னகை பூத்தார். மார்க்கப் பிரச்சாரகர்.

"ஆம் ஒப்புக்கொள்கின்றேன். இக்கன்று வித்துக்குள் சிறு முளையாக இருந்தது. பின் வித்தைப் பிளந்து கொண்டு வெளியே வந்தது; தற்போது இந்த அளவு வளர்ந்திருக்கின்றது; இன்றும் பெரிதாக வளர்ந்து கிளைவிட்டு பூத்துக் காய்த்துக் கனியாகும்" என்று ஒருபடி மேலே விளக்கினான் அந்த நாத்திகள்.

"இவ்வித்துக்குள் மறைந்திருக்கும் மரத்தைப்பற்றி நீ தெளிவாக்கியது போல உன் சிந்தனை ஓர் உருவகம் பண்ணியிருக்குமல்லவா? அந்த உருவகத்தை உன்னால் காட்ட முடியுமா? என்று கேட்டார் மார்க்கப் பிரச்சாரகர்.

"நான் எதை உருவகம் செய்கின்றேனோ அதே உரு நிஜ உலகில் கண்ணுக்குப் புலப்படும்படியாக தோன்றும் போது, மனதில் தோன்றும்" உருவகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்க

வேண்டியதில்லையே. கடவுளை எந்தக் கோணத்தில் உருவகம் செய்த போதிலும் அவரை எச்சத்தர்ப்பத்திலாவது உம்மால் காட்ட முடியுமோ?" என்று மடக்கி நகைத்தான். நாத்திகள்.

அவனது கையிலிருந்த மாங்கன்றைப்பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்ட மார்க்கப் பிரச்சாரகர் 'உன்னையே நீ எண்ணிப்பார்' என்றார் சுரமற்ற குரலில்.

"இந்த வரட்டு வேதாந்தத்தைச் சொல்லித்தானே உலகத்தை ஏய்த்துக் கடவுள் என்ற மாயைக்குள் மக்களைத் தள்ளித் தடுமாறச் செய்கிறார்கள். நீங்களும் கூடத்தான்...? வெற்றி நமதே என்ற பெருமிதம் தொனிக்கக் கூறினான் நாத்திகள்.

"இந்த ஐடம் வேறு, இந்த ஐடத்தை ஆட்டுவிக்கும் ஜீவன் வேறு என்பதையாவது நீ ஒப்புக்கொள்கின்றாயா? அவனையே சுட்டிக்கேட்டார் மார்க்கப் பிரச்சாரகர். ஆம் என்றான் நாத்திகள்.

"இந்த ஐடத்தை உன்னால் உருவகப்படுத்த முடியும். அந்த உருவகத்தை வெளித் தோற்றத்திலும் காண முடியுமல்லவா?" என்று வினவினார் பிரச்சாரகர்.

"ஆம்" என்றான் நாத்திகள். அப்படியாயின் இந்த ஐடத்தை ஆட்டுவிக்கும் ஜீவனை உன்னால் உருவகப்படுத்த முடியுமோ? அந்த உருவகத்தை வெளித் தோற்றத்தில் காட்டமுடியுமோ?" என்று வினவினார் பிரச்சாரகர்.

நாத்திகள் மௌனியாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

"உன்னையே நீ எண்ணிப்பார் என்று சொன்ன மார்க்கப் பிரச்சாரகர் மாங்கன்றை நாட்டுவதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்

1 -6 -70 தினகரன்

51 இனம்

அர்த்தராத்திரி கையில் ஓட்டிக் கொள்வது போல - பார்வையின் ஊடுருவலை இமையின் எல்லைக்குள்ளேயே தடுத்து விடும் பூதாகரமான மையிருள்; வானத்தை முட்டிய புகைமுட்டமாக, உலகை முக்காடிட்டு முடிக்கொண்டிருந்தது பனிப்படலம்.

நிசப்தமான அந்த நிலையிலே கொட்டும் பனியின் குளிரைத் தாங்க முடியாத ஆற்றாமையோடு தெரு நாய்ஒன்று சாம்பர் மேட்டில் சுருட்டிக் கொண்டு படுத்திருந்தது. மேலும் நேரம் போக அதனால் குளிரைத் தாங்கவே முடியவில்லை. எழுந்து நின்று உடம்பை முறித்தது. பின்னங்கால்களுக்குள் வாலைத் தாழ்த்தித் தன்முச்சை ஆனமட்டும் அடக்கி 'ஓ' என்று ஊளையிட்டது.

அமைதியின் அரவணைப்பில் துயில் கொண்டிருந்த அந்த அகால வேளையில் அதன் பயங்கரக் கொடுரத் தொனி ஊரெல்லாம் பரந்து வியாபித்து நிறைந்தது. அதை அடுத்து அந்த ஊளைக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் ஊரில் உள்ள அத்தனை நாய்களும் ஊளையிட்டன. அந்த ஊரே நாய்களின் ஊளையால் முழங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஓர் அமுக்கமான திணறலெடுக்கும் பயங்கரம்!.

மீண்டும் அமைதி. அந்த நாய் மட்டும் சாம்பர் மேட்டில் குந்திக் கொண்டிருந்தது. அவ்வேளை மிகச் சோர்ந்து தளர்ந்த நடையில் அசைந்துவந்த பால் வண்ணப் பூனையொன்று நாயின் முன்னே வந்து சிறிது எட்டக் குந்திக்கொண்டது. 'மியாவ்மியாவ்' என்று தன்னை அறிமுகஞ் செய்து கொண்டது.

நாய் இருக்கையை விட்டெழுந்து ஒருமுறை சிலிர்த்துக் கொண்டது. காதுகள் விரிந்து மடிய கண்களில் அனற்பொறி தெறிக்க அப்பூனையைப் பிடித்துக்குதறும் எண்ணத்துடன் 'உர்... என்று உறுமியது. பூனை தற்காத்துக் கொள்ளும் இயல்புக்கத்தால் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டது. 'பெரியாரே! சமூகரீதியாகப் பார்க்கப்புகின் நாமெல்லாரும் ஒன்றே என்றாலும் இனரீதியாக நமக்குள்ளே

புரையோடிய பகைமையும், வேற்றுமையும் தங்களுக்குச் சீற்றத்தைத்தாண்டிக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்து விட்டன என்பதை நானறிவேன். ஆயின் நான் சந்தேக நிவர்த்தி ஒன்றுக்காகவே தங்கள் பாதக்கமலத்தை வந்துற்றேன்' என்று பணிந்து கேட்டுக் கொண்டது பூனை. நாய் 'ளொள் ளொள்' என்று சாந்தமாகக் குரைத்து, தன் முகத்தில் நகை மலர்விரித்து, பகைமை ஒழிந்தமனமொப்புதலைக் காட்டிக் கொண்டது. 'உன் உள்ளத்தைக் குடைந்த சந்தேகந்தான் யாதோ?' என்று ஞானபோதனாசிரியனுக்குரிய பெருந்தன்மையோடு கேட்டது. 'பெரியாரே! சணநேரத்திற்கு முன் தாங்கள் இவன் வந்துற்று ஊளையிட்டபோது உம்அடி ஒப்பி ஊர்க்கண் உள்ள அத்தனை நாய்களும் என்னமாய் ஒத்தாதின! ஆகா உங்கள் உறவின் வலிமையை என்னென்பேன்; என்னென்பேன்! என் மெய்சிலிர்த்து விட்டதே இனம் என்றால் இப்படியன்றோ மிளிர வேண்டும்! என்றாலும் பெரியாய்...' என்று பேச்சை முடிக்காமல் இழுத்து நிறுத்தியது.

தன்னையும் தனது இனத்தார்களையும் பூர்வவிரோதி ஒருவன் புகழ்ந்துரை பாடக் கேட்டதும் நாய் மகிழ்ச்சியின் எல்லைக் கோட்டையே தாண்டிவிட்டது. குந்தியவண்ணமே வாலை ஆட்டியது போதாதென்றெண்ணி எழுந்து நின்று வெற்றிக்கொடியாக வாலை ஆட்டிவிட்டுக் குந்திக் கொண்டது. 'நீர் இன்னும் உமது குறிக்கோளுக்கு வரவில்லை என்று நம்புகின்றோம்' என்று தன்மதிப்போடு கேட்டது.

'என்றாலும் பெரியாய்! நீங்கள் ஊளையிடுவதில் காட்டும் இன ஒற்றுமையை உணவு கொள்ளும் விஷயத்தில் ஏன் கடைப்பிடிப்பதில்லை' என்று மிக அடக்கமாக கேட்டது பூனை. நாய் அகங்காரச்சிரிப்பாக உரைத்துக் குரைத்தது. 'கொள்கை அளவில் நாங்கள் எல்லோரும் ஓரினம் என்று காட்டவே அப்படிக் குரைப்போம். ஆனால் சொல்வதையெல்லாம் செயலில் காட்டமுடிகிறதா? அது மனிதனாற் கூட முடிவதில்லை என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்ன நாய் பூனையை ஏறிட்டுப் பார்த்தது. பூனை சந்தேகத் தெளிவு பெற்ற பாவனையில் 'மியாவ்மியாவ்' என்று சாந்தமாகக் கூறியது. (மலர்மட்டக்களப்பு ஆகஸ்ட் 1970)

52. மேதாவி

அது பொன்னாலான சிறிய கூண்டு. பொற் கொல்லனின் உள்ளம் உருகிய கலைத்திறனின் சிருட்டிவடிவத்தினால் 'பள.பள' வென மிந்தெறித்து கண்ணொளியை ஈர்த்தது அதன் அழகு.

அக்கலைக் கூடத்தின் நடுவிலே தொங்கிக் கொண்டிருந்த வளயத்திலே சொகுசாக ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருந்தது பஞ்சவர்ணக் கிளி ஒன்று.

செவ்வான வண்ணத்தளிர் மேனியரின் சாயந்தடவிய மெல்லதரத்தைப் பழிக்கும் சொண்டு. விண்மணியெனத்துடித்து மின்னும் வட்டமான வடிவமான கண்கள். பவளத்தின் அணியோ என ஐயுறச் செய்யும் அதன் கால்கள். அக்கூண்டின் அழகுக்கு மேலும் மெருகூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

தங்கக் கூண்டிலே வளைய வளைய வந்து கொண்டிருப்பதிலே கிளிக்குப் பெருமை. அதை வளர்ப்பவன் அதற்குப் பாலும் பழமும் கொடுத்து, தடவிக் கொடுப்பதிலே தன்மானம் மறந்து அடிமைத்தனமான சிறைவாசத்தின் சின்னத்தனத்தை உணரமுடியாமயக்கம். அந்தச் சின்னத் தனம் தனக்குக் கிடைக்கும் பேறு என்ற பூரிப்பு. அதுமட்டுமன்றி மனிதனோடு ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவால், வலிந்து பெற்றுக் கொண்ட இயல்பு மாற்றத்தின் கர்வத்தினால் தான் ஒரு மேதாவி என்ற தலைக்கனத்தோடு துடிப்புள்ள நிமிர்ந்த நோக்கு.

உணர்ச்சியோடு உறுமலெடுத்த பக்குவமற்ற எண்ணத்தினால் விரிவடைந்த அகம்பாவத்தின் உச்சக்கட்டத்தை மெய்ப்பிக்க 'கீ.கீ' என்று குரல் எழுப்பிற்று.

'நான் மனுவாகி விட்டேன் பட்சிகளே! உங்களிலே எவர் எனக்கு நிகர். எல்லோரும் எனக்கு அடிமை'

இவ்வாறு தன்னைப்பற்றி சுயவிளம்பரஞ் செய்து கொண்டிருந்தது கிளி.

அந்த ஒலி அலைகளின் கதிர்கள் ஒரு சின்னஞ்சிறிய சிட்டின் காதிலே விழுந்தது.

அந்த விளம்பரத்திலே சாரமற்ற தொனிப் பொருளின் கீழ்மை. ஆக்கமற்ற திறனாய்வின் இழிவு. விமர்சனத்தின் வரையறைக்குள் கட்டுப்படாத சிதைவு. சிட்டின் எண்ணத்திலே ஒரு துடிப்பை ஏற்படுத்திற்று.

"மாற்றானின் மனக் கருத்தைத் துருத்தியால் ஊதுவது தான் உமது மேதாவிலாசமோ? உன்னிலே உள்ளடங்கிய சிந்திக்கும் ஆற்றலால் சிந்தித்தவற்றைச் செப்புந் தகுதி அற்றவன் நீ. மாற்றானின் அடிவருடியாய், கைப்பொம்மையாய் ஆடி அவனின் கருத்தை வெளியிட்டு மேதாவித்தனம் பெறுவதிலும் பார்க்க, ஊமையாய் இருப்பது அதைவிட மேதாவித்தனம்."

இவ்வாறு கூறி கிளியை முகங்கொண்டு பார்க்காமலே பறந்தது சிட்டு.

சுதந்திரன். 21 -11 -70

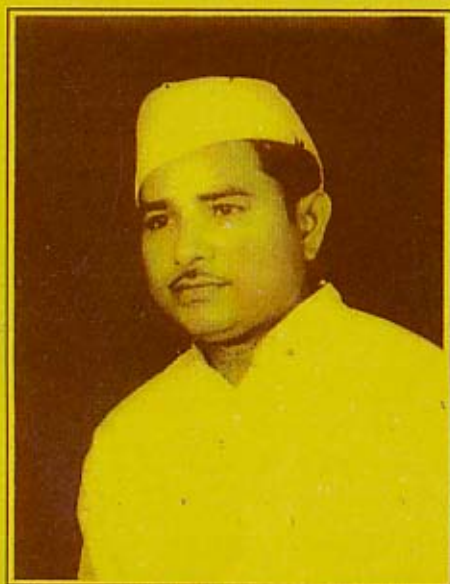
CV PUBLISHERS (PVT) LTD.

Printers & Publishers

14, Udatawinna Madige, Udatawinna. 20802

Tel: 081-2493746, 081-2493892. Fax: 081-2497246

e-mail: puniyameen@hotmail.com, puniyame@sltnet.lk

— மர்ஹூம் மஷ்ஹூர் —

ISBN 955 - 8913 - 21 - 9